

DE ZWARTE

BLAD TER BESTRIJDING VAN
RANDVERSCHIJNSELEN

nr. 57

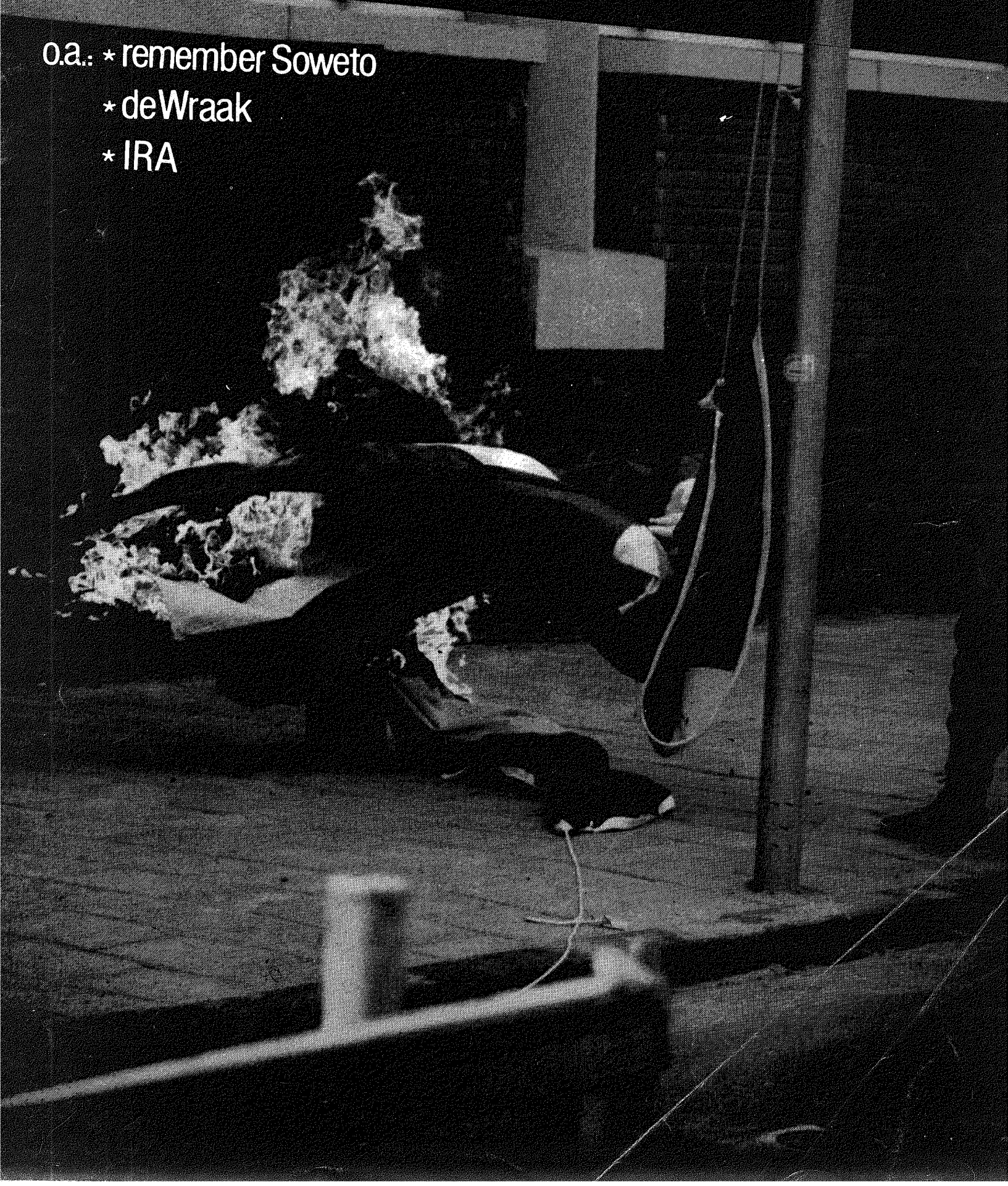
20 juni 80

hfl 1,50

o.a.: * remember Soweto

* deWraak

* IRA

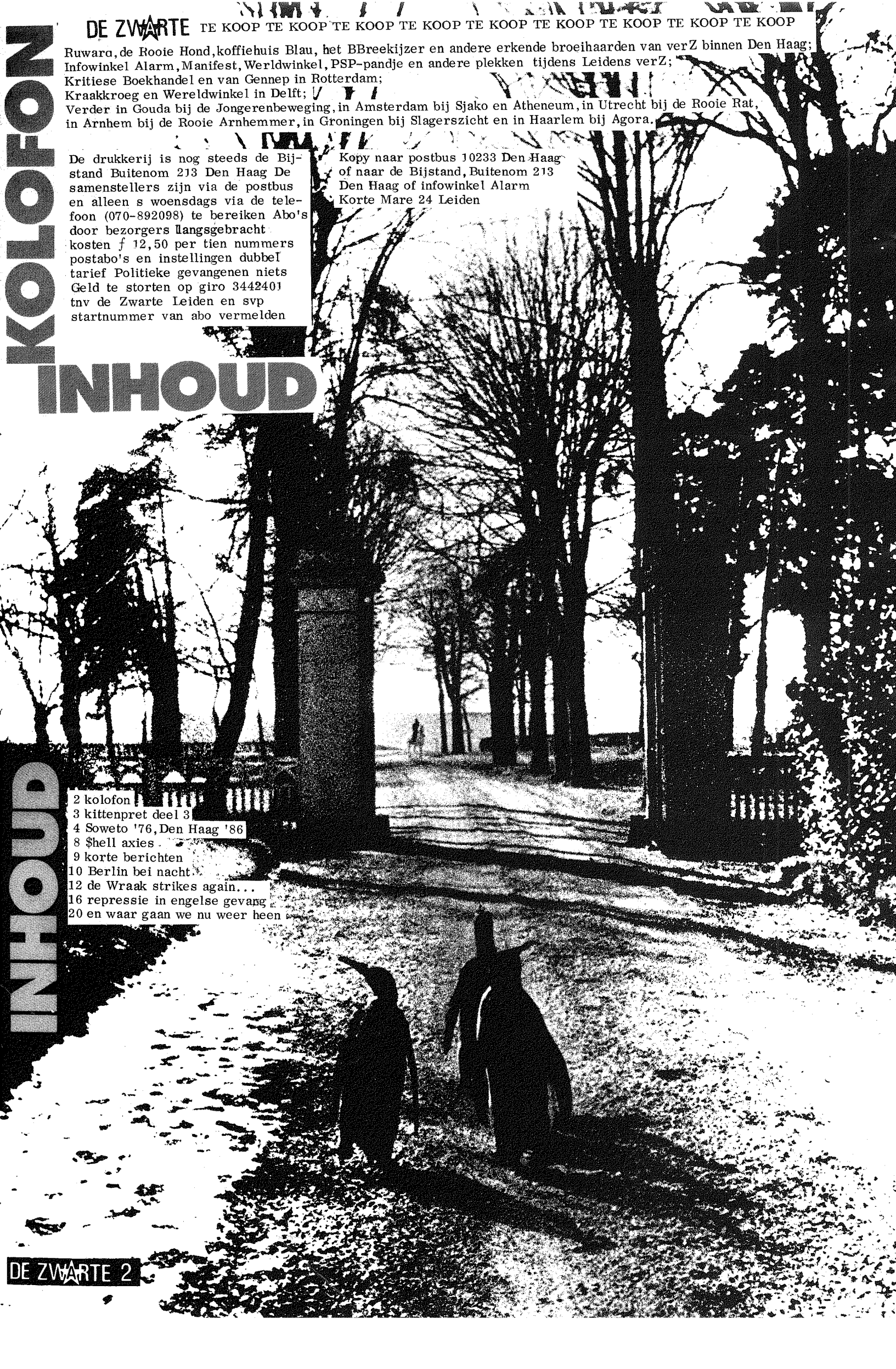
Ruwaro, de Rooie Hond, koffiehuis Blau, het BBreekijzer en andere erkende broeihaarden van verZ binnen Den Haag; Infowinkel Alarm, Manifest, Werldwinkel, PSP-pandje en andere plekken tijdens Leidens verZ; Kritiese Boekhandel en van Gennep in Rotterdam; Kraakkroeg en Wereldwinkel in Delft; Verder in Gouda bij de Jongerenbeweging, in Amsterdam bij Sjako en Atheneum, in Utrecht bij de Rooie Rat, in Arnhem bij de Rooie Arnhemmer, in Groningen bij Slagerszicht en in Haarlem bij Agora.

De drukkerij is nog steeds de Bijstand Buitenom 213 Den Haag De samenstellers zijn via de postbus en alleen s woensdags via de telefoon (070-892098) te bereiken Abo's door bezorgers llangsgebracht kosten f 12,50 per tien nummers postabo's en instellingen dubbel tarief Politieke gevangenen niets Geld te storten op giro 3442401 tnv de Zwarte Leiden en svp startnummer van abo vermelden

Kopy naar postbus 10233 Den Haag of naar de Bijstand, Buitenom 213 Den Haag of infowinkel Alarm Korte Mare 24 Leiden

INHOUD

- 2 kolofon
- 3 kittenpret deel 3
- 4 Soweto '76, Den Haag '86
- 8 Shell axes
- 9 korte berichten
- 10 Berlin bei nacht
- 12 de Wraak strikes again...
- 16 repressie in engelse gevang
- 20 en waar gaan we nu weer heen

MOSTERD IN DE KINDERSCHOENEN

En inderdaad, als het om geld gaat, biedt Reagan zijn huurlingen in Honduras toch wel een betere prijs! Maar wat moet zo'n stomme bewering uit een of andere smerisbek? Al een aantal jaren geleden ging de invloedrijke effectenspekulant en voorzitter van het Koningin Juliana Fonds, Geertsema met soortgelijke roddelverhaaltjes omtrent de kraakbeweging en de antikernenergiebeweging op z'n bek. Zo'n verklaring getuigt van heel wat minder realiteitszin dan het zelfbeschuldigende gestamel van politiechef Mosterd voor de commissie ABA: "Er zijn fouten gemaakt; beoordelingsfouten."

We schrijven 1986; eind mei breekt voor een kort moment in Leiden de pleuris uit. Volksverzet tegen Kittenpret, tegen een walgelijke machtsdemonstratie van de smeris, internationaal georganiseerd. Uitgekiende akties brengen behoorlijk de klad in het internationale politiefestje: duitse 'Bullen' verlaten woedend de stad en doen voor de duitse tv. hun beklag over de 'onheuse bejegening' in Leiden. Vlaggen voor het nieuwe politieburo gaan in de hens: hierin zien oud-gardisten de ondergang van hun vaandel en vaderland.

van axievoerders en verzetsgroepen. Anderzijds laten zich de eigen, fouten beleids makers bij de politie (Goekoop en Mosterd) als helden fêteren. Als er dan in de ogen van de machthebbers 'fouten' aan hun kant zijn gemaakt, dan moeten die ook boven water komen.

Machteloosheid alom, totdat een overkill-leger ME'ers de boel komt schoonvegen en verschillende busjes 'stillen' de bevolking proberen te intimideren.

Duidlijkste teken van de machteloosheid van de machthebbers blijkt echter uit hun rechtvaardiging spoging naar de bevolking toe: "Agenten hebben gezien, dat aktievoerders geld uitbetaald kregen."

Rood geld, dus 'geeltjes'!
Rood geld, dus nederlandse roebels!
"Zelfs voor een rooie rug zou ik me niet door zo'n stelletje hufters een blauw oog willen laten slaan", was de eerste woedende reactie van een aktievoerder.

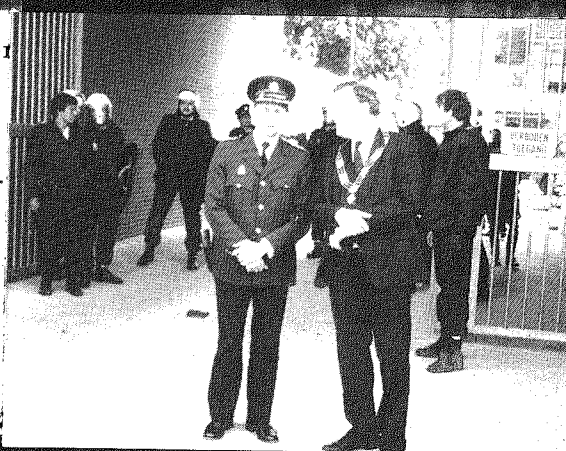
De fundamentele vraag, waarom de opening van een politieburo met zo'n groots machtsvertoon moest plaatsvinden, wordt direkt gevolgd door de detailvragen over financiële konsekwenties, misbruik van bevoegdheden van de politie; overtreding van de wapenwet door buitenlandse smerissen, overtredingen van uniformreglementen, misleiding van de bevolking en verspilling van openbare gelden zonder dat de raad hierin is gekend.

De antwoorden liggen eigenlijk al voor de hand maar verdienen een zorgvuldig onderzoek, die tot veroordeling van de schuldigen voert.

**Onze eis:
GOEKOOP EN MOSTERD achter de tralies! Leiden bevrijd van POLITIETERREUR!**

Juist daarom wordt hij over z'n bol geaaid met de vaderlijke opmerking, dat Leiden toch nog te dorps is voor een martelaarsfiguur.

En juist daarom ook weten de kranten te melden, dat er een politieel onderzoek naar 'aan demonstranten verrichte betalingen' zal worden gedaan. De samenhang bestaat in het aloude patroon: het eigen 'falen' van de politie wordt overspeeld door een heksenjacht op demonstranten. En dit levert een dubbel resultaat op. Enerzijds krijgt de smeris een vrijbrief voor ontoelaatbare naspeuringen bij een deel van de bevolking, de kring

DE ROOIE HOND.....een kinderziekte?

als het van links Den Haag afhangt, zou ik zeggen, ja!

En toch bestaat dit subversieve boekje in de Zeeheldenbuurt al precies 3 jaar!

DE MAZELEN.....of gewoon mazzel?

In ieder geval moet er ná de vakantieperiode, in juli, toch eindelijk eens een epidemie uitbreken!

Want werklozen hebben niet veel te besteden en willen toch lezen.....

.....een bibliotheek dus?

Want buurtbewoners hebben nauwelijks oog voor ontwikkelingen in Berlijn....

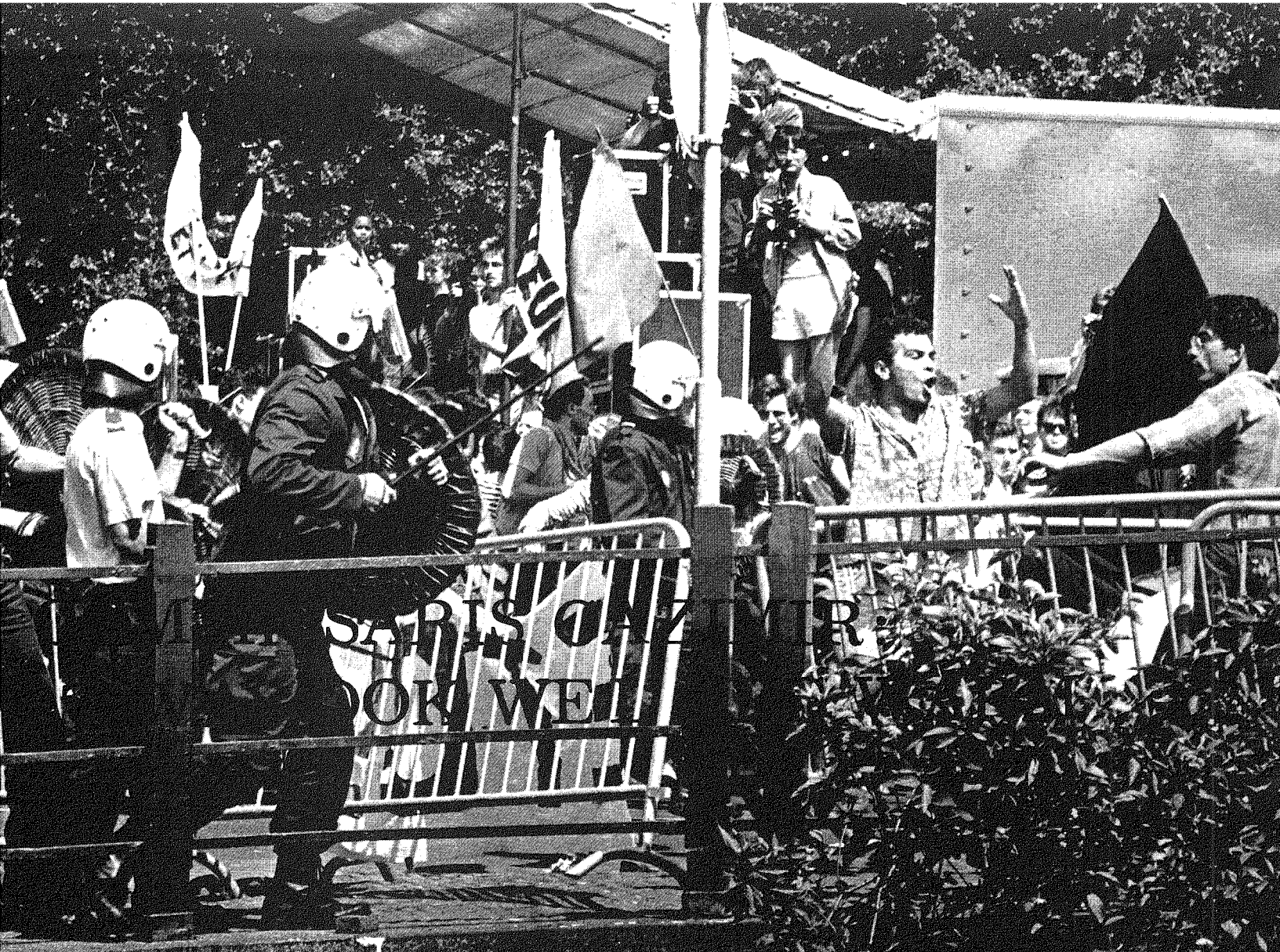
.....een buurtcentrum dan maar?

Want een inwoner van Rijswijk gaat voor een boekje toch niet helemaal naar de Prins Hendrikstraat?

Voor wie is dan die enige linkse boekhandel in Den Haag?

In de komende Zwarte hierover een discussie; bijdragen naar pb.10233 Den Haag

Zondag 15 juni: volgens de politie 5000, maar volgens mij twee keer zoveel mensen demonstreren van Malieveld naar Zuidafrikaanse ambassade om Soweto te herdenken. Tijdens de wandeling naar de ambassade blijft alles rustig, maar dat zal bij de ambassade zelf wel ietsje anders worden.

Vrijwel direkt na aankomst gaan voorzichtig de eerste rotjes richting ambassade, al snel gevolgd door verf en stenen. Petten proberen wat vage charges uit te voeren, maar worden weer vrij snel achter hun dranghekken gewerkt, zodat wij kunnen doorgaan met ons werk. Een ietwat ingewikkelde bezigheid trouwens: stenengooiend en op de smeris lettend luisteren naar de ANC-toespraak.

Iemand van de organisatie (Komitee Zuidelijk Afrika, KZA) moet zo nodig de mikrofoon van de ANC-er overnemen om te vertellen dat hij 't heel onbeleefd vindt om tijdens de ANC-toespraak stenen naar de ambassade te lopen gooien (wat doet het ANC in Zuid Afrika??); dat we maar een andere keer moeten terugkomen als we zo nodig die ambassade willen aanvallen ('het jaar heeft 365 dagen'). Eén ME-charge later blijkt de ANC-er het daar niet zo mee eens te zijn: die ambassade moet weg!!

Die charge was trouwens weer bij de wilde beesten af: iemand in een invalidenwagentje werd met wagen en al omvergelopen; op oudere mensen die niet weg konden komen werd meedogenloos ingehakt.

Waarschijnlijk waren ze zo opgefokt omdat ze dachten dat een platte pet

door ons toedoen gewond was geraakt, terwijl hij in werkelijkheid door de hond van een andere smeris was gebeten. (Jammer genoeg had hij géén slagaderlijke bloeding, zoals een paar kranten wisten te melden.) Over de "getuigenis" (sic!) van sociaal-christen Wim Kok valt niet zoveel te melden; zijn gewauwel over democratie en zijn vrijblijvende prietpraat over sankties ging groten-deels verloren in het gebrul van de massa. Tegenover de geheven, stenen omklemmende vuisten was de sociaal-demokraat snel uitgepraat. Dat-ie sowieso nog iets gezegd heeft hebben we te danken aan de smeris, die een onwillige Kok overhaalde om, ondanks matpartijen en stenengooierijen, tóch te spreken. Op die manier wilden ze de aandacht van de radikalinski's op het podium richten ipv op de ambassade. Dat is ze dus uitstekend gelukt.

Feit is, dat het hierna veel rustiger werd. Toch zag de smeris reden om iemand van het KZA vriendelijk, doch zéér dringend te verzoeken het programma drasties in te korten omdat er alleen maar 'reltrappers' overbleven. Het klopt dat een hoop mensen het na de ME-charge voor gezien hield, wat erop wijst dat niet het bestoken van de ambassade, maar het ME-geweld de reden voor hun voortijdige vertrek was.

Toch bleven er nog minstens 2000 mensen naar de toespraken, gedichten en verzetsliederen luisteren. Onzin dus, dat verhaal van de smeris, maar het KZA trapte erin en belette oa een spreker van de Black People in Holland against Apartheid zijn

verhaal te houden. Dezelfde spreker werd ook op andere manieren lastig gevallen door de smeris: ze achtervolgden hem alsof ze 'm wilden arresteren, terwijl hij geen steen had aangeraakt.

Terwijl op het podium de laatste spreker*s elkaar aflossen, worden elders vier mensen gearresteerd door een wild rondcrossend arrestatieteam. Het lijkt erop dat ze gericht mensen arresteren; in ieder geval worden drie van de vier zo gearresteerd, de vierde krijgt ruzie met de smeris en wordt dan ook maar ingerekend.

Als het bericht van deze arrestaties doorkomt, gaan mensen in een grote groep op weg naar het station. Ver komen ze niet; al in de Jan van Nassaustraat, tegenover de ambassade, komt een arrestatieteam in actie; ze komen aanscheuren, trappen vol op de rem, springen uit de auto en arresteren een jongen, terwijl een ander, achtervolgd door vier smerissen, als een speer richting ambassade rent en daarmee ontkomt aan arrestatie.

De vier smerissen raken een beetje in paniek, zo midden tussen het vijandige publiek. Ze proberen nog een meisje te arresteren, maar zij wordt ontzet om even later toch nog gepakt te worden. De hondenbrigade is inmiddels ook van de partij. Ze laten een hond los die een jongen flink te pakken neemt. Later zal hij in het ziekenhuis waar hij zich laat behandelen alsnog gearresteerd worden.

Als de smeris zich in paniek wil terugtrekken, arriveert de ME in de

beruchte jeeps en te paard. Over de mobilifoon is te horen dat ze blij zijn dat ze d'r eindelijk op af mogen. En dat doen ze dan ook vol overtuiging: iemand van het Haags Initiatief tegen racisme, fascisme en diskriminatie wordt omver gereden terwijl hij met de kommandant staat te praten. Overal wordt flink gemept. Ze kunnen tevreden zijn: ze hebben weer een demonstratie uit elkaar geslagen.

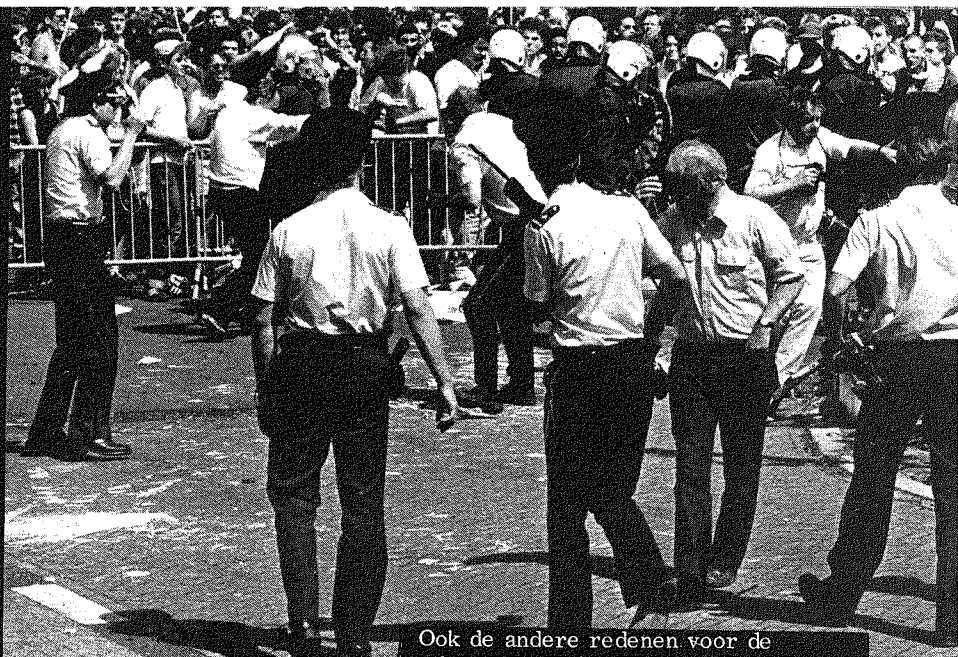
DE ARRESTANTEN

In totaal zijn er zondag negen mensen opgepakt; twee in het Bronovo-ziekenhuis waar ze zich lieten behandelen aan opgelopen verwondingen, de andere zeven in het tumult aan het eind van de demo.

Via het KZA kwam er direkt een advocaat bij die toevallig bij de demo aanwezig was en die een van de arrestanten onder zijn "hoede" nam. Daarnaast zou hij zich ook gaan bezighouden met klachten over het politiegeweld. Omdat de advocatenkollektieven niet te bereiken waren, waren de arrestanten zondagavond na hun in verzekeringstelling afhankelijk van deze en de piketadvocaat. Die twee hebben zeven vriendjes erbij gehaald om iedere arrestant van een advocaat te voorzien en dat is dus dikke ellende geworden. Over het algemeen waren het rechtse (sociaal-democraties of erger) advocaten die alleen probeerden hun eigen cliënt vrij te krijgen, desnoods over de ruggen van de andere gevangenen. Eéntje wilde zelfs video-opnames zien om te bekijken wie van de arrestanten nou echt met stenen had gegooid.

Toen er maandag genoeg advocaten van kollektieven geregeld waren, bleek dat een paar van die ballenadvocaten 'hun' cliënt niet wilden afstaan!!! Eéntje heeft 't zelfs zo bont gemaakt dat hij 'zijn' cliënt niet overdroeg aan een andere, betere advocaat maar zich zelf ook niet meer met die arrestant bemoeide. Dezelfde zak weigerde ook om informatie over z'n cliënt door te geven.

Twee arrestanten zijn maandag vrijgelaten wegens overtuigend gebrek aan bewijs. Eén van hun was voor een ander aangezien. De overige zeven zijn allemaal gevangen gehouden wegens openlijke geweldpleging. Een Amsterdamse arrestant heeft gemerkt dat in deze droeve tijden zelfs het "bukken naar een steen" openlijke geweldpleging heet. Natuurlijk -want hoe kan het anders in een haags politiebureau- kregen ze de voor hun bij de balie afgeleverde pakjes niet. Dinsdagavond werd hun in verzekering-

stelling verlengd met 2x24 uur, en omdat we hoorden dat voorgeleidingen voor de rechter-kommissaris in Den Haag nooit op donderdag plaatsvinden, togen we woensdagochtend vroeg naar het paleis van justitie om te zwaaien en te schreeuwen, niet wetend of ze inderdaad voorgeleid zouden worden. Dat werden ze dus niet. Onduidelijkheid Onduidelijkheid alom. Op een gegeven moment leek het alsof de officier van justitie drie keer per dag besloot of, en zo ja wanneer, de gevangenen voorgeleid zouden worden. Maar er werd maar steeds niks bekend. . . . Uiteindelijk zijn ze toch donderdag voorgeleid, terwijl buiten een groep van ongeveer dertig mensen zwaaide, lawaai maakte, bewapend met spandoeken in het zonnetje zat. En wat (bijna?) niemand écht verwachtte, werd voor vijf van de zeven arrestanten toch werkelijkheid: zes dagen inbewaringstelling op het bureau (één arrestant in Leiden). Godverdomme, de klootzakken!!! Het is geen toeval dat de vijf die nu nog vastzitten verdacht worden van openlijke geweldpleging tegen de ambassade, terwijl de twee vrijgelaten mensen van hetzelfde, maar dan tegen een politie-auto verdacht worden. Juist dit onderscheid heeft de keuze van de rechter-kommissaris tussen vasthouden of laten lopen bepaald. De boodschap, de politieke lijn is duidelijk: de Zuidafrikaanse belangen in Nederland worden goed beschermd, de Zuidafrikaanse ambassade is heilig. Daar mag je niet aankomen, ook al is die ambassade duizend keer het centrum van de activiteiten van de Zuidafrikaanse geheime dienst in Nederland, zoals bijvoorbeeld het plaatsen van mikrofoons bij de Boycot Outspan Aktie.

Ook de andere redenen voor de inbewaringstelling zijn veelzeggend: -'kans op herhaling':

dit argument maakt het hebben van een bepaalde mening, politieke overtuiging, strafbaar. Er wordt niet gekeken naar evt. eerdere veroordelingen, er wordt simpelweg vanuit gegaan dat je, vanwege je politieke overtuiging, eenmaal op vrije voeten weer direkt met een steen in je hand staat.

-maatschappelijke gevoeligheid:

Zuid Afrika is 'in': er vinden veel akties plaats waar ze absoluut geen vat op hebben. Dat zien ze niet zitten dus als ze ook maar een béétje het idee hebben dat ze mensen kunnen pakken, dan doen ze dat meteen extra hard. De vijf gevangenen van zondag moeten boeten voor alle Zuid-Afrika akties van de afgelopen tijd. Intimidatie heet dat, of voorbeelden stellen.

Opvallend was ook de vraag van de r.c. of de gevangenen 'professionele aktievoerder*s zijn. Een nasleep van de Leidse politieverhalen over betalingen aan demonstranten? Verder kwamen er bij de voorgeleiding verklaringen van stillen boven tafel die in ieder geval gericht zijn tegen twee, maar misschien ook tegen de andere drie arrestanten. Die verklaringen hebben de bedoeling aan te tonen dat juist zij, die bepaalde, nauwkeurig omschreven personen, stenen naar de ambassade gegooid zouden hebben.

Om de vijf gevangenen te steunen, en dat wil zeggen: vrij te krijgen, is er aanstaande zondag (22 juni) een geweldloze, waardige demonstratie vanaf het Malieveld via de Zuidafrikaanse ambassade naar het hoofdbureau. Verzamelen 14.00 uur op het Malieveld: -STOP APARTHEID NU

-STOP POLITIEGEWELD

-ALLE ARRESTANTEN

ONMIDDELLIJK VRIJ

O ja, dinsdag of woensdag is er ook nog een gesprek geweest tussen smeris, KZA en hun advocaat (je weet wel, die ene van dat verhaal hiervoor). Nou ja, uit wat hiervoor staat over de KZA en hun advocaat en uit uitlatingen van de KZA in verschillende kranten is wel gebleken wat voor klup dat is. Dat gesprek met de smeris heeft dus niks opgeleverd. Het enige wat je als nette sociaal-demokraat nog zou kunnen doen, doet de KZA niet. Dwz, ze dienen geen klachten in over het politie-optreden. En volgens de kit was de boel geëscaleerd door het warme weer. Tis maar dat je 't weet.

REMEMBER SOWETO

1976-1986..

SOWETO HERDACHT

En daar gingen we dan. Naar Den Haag. Naar de Zuidafrikaanse ambassade. Mooi weer, veel mensen, veel bekenden.

De laatste tijd is er weer veel over Zuidafrika te doen geweest. De mishandelingen, de moorden, slachtpartijen en andere wreedheden: het alledaagse gezicht van een fascisties regiem gebaseerd op apartheid.

En oh, de verontwaardiging over wat er daar gebeurd is groot, hoor! Lubbers, Thatcher, Reagan, allemaal roepen ze zich uit tot fervente tegenstanders van apartheid.

Maar er iets konkreets tegen doen, ja, dat is een stuk moeilijker. De westerse landen profiteren namelijk volop van de apartheid, onze economie is er voor een gedeelte van afhankelijk, en oeps, vergeet ik bijna de kommunistiese horden die door het Zuidafrikaanse bastion op afstand worden gehouden.

Papier is gelukkig erg geduldig, dus worden we overspoeld met resoluties, verklaringen en voorstellen: gaat u vooral rustig slapen; uw regering doet al het mogelijke om apartheid te laten verdwijnen. Helaas kan dat alleen, als iedereen meedoet, het moet diplomatiek aangepakt worden en geweld heeft geen zin! Ja, daaaaaaag; zó verandert er dus helemaal nix!

Apartheid kan je zelf heel direkt in je eigen land aanpakken, de ondersteuners, peilers en kollaborateurs van het fascistiese Zuidafrikaanse regiem zitten overal. De Makro, Shell, de reisburo's, Anglo-american, de Nederland-Zuidafrika-Vereniging en die ambassade natuurlijk. Dat ding staat er namelijk niet voor niets en nog steeds. Zondag is dan wel met de sloop van de ambassade begonnen, maar het kan nog veel beter.

De politie liet weer eens duidelijk blijken aan welke kant ze staan. ME, knuppels en honden werden driftig en met een duidelijk zichtbaar genoeg gebruik om de ambassade te beschermen, om er voor te zorgen, dat maandag weer ongestoord de belangen van een fascisties regiem behartigd kunnen worden. Dat lukte niet echt, want onder luid gejuich sneuvelde de ene ruit na de andere, regenpijp stuk, wapenschild naar beneden, rook verf, vuur... oh nee, geen vuur, nog geen vuur!

De manifestatie stelde, behalve de gedichten die Astrid Roemer voordroeg, nix voor. Ik weet sowieso wel waarom ik daar ben, dat hoeft ik echt niet uitgelegd te krijgen. En als dan ook nog eens Wim Kok opdraaft..... zo'n bons van die hypokriete pvda, die effe komt blabla'en, dat hij ook tegen is, maar dan wel sociaaldemokraties en geweldloos en verstandig en genuanceerd, terwijl onder z'n ogen mensen worden neergeknuppeld door onze eigen veilig-

heidstroepen! Het werd hem wel overduidelijk gemaakt, dat ie maar beter kon oprotten. Zouden politici zich wel eens schamen? Greetje Lubbi had nog iets over haar auto zonder benzine op de snelweg (shell-station afgebrand misschien?), nou ja. De politie bleef nog lang onrustig en hield razzias onder mensen die terug naar het station gingen. Resultaat: 8 (acht!) arrestaties. Al met al een redelijke dag, en we gaan natuurlijk door.

LAAT 1000 SHELL-STATIONS VLAMMEN!!!

ambassade verdeelde de groep zich. Eén deel verzamelde zich voor het podium, het andere voor de ambassade, die verdedigd werd door een paar platte petten. Al snel werd de ambassade bekogeld met veel verf, stenen en een paar rookbommen, waar natuurlijk toch een beetje ME op af kwam. Begonnen gelijk flink te meppen, maar... ook een agent werd door een politiehond in z'n arm gebeten.

Intussen werd op het podium een toespraak gehouden door een vertegenwoordiger van het ANC. Tussendoor werd verzocht om op te houden met gooien en te luisteren naar de mensen op het podium, want het gejoel bij elke rake worp was groot. "Er zijn 365 dagen in een jaar", maar ook "hoe is het mogelijk ook "hoe is het mogelijk dat er in Nederland nog een Zuidafrikaanse ambassade is".

De ME had zich inmiddels teruggetrokken, waarna ook Wim Kok nog een toespraakje hield met veel ophef over democratie en veel belofes over sancties vanuit Nederland, EEG, enz. enz. Je kent 't wel. Hij was gelukkig slecht te verstaan want er werd veel gegild door bijna iedereen. En nog bekogeld met een pakje margarine, maar dat heb ik uit de krant.

Daarna: zingen, koren, Astrid Roemer en Greetje Lubbi. Tijdens haar praatje zijn een aantal mensen weggegaan. Intuu

Intussen had een kittenbus mensen uit zitten zoeken die gegooid zouden hebben. Op weg naar huis bleken de mensen gevolgd door dezelfde kittenbus. Kitten renden hun auto's uit, doelgericht naar een aantal mensen toe, die ze meenamen. Eén kon nog ontkomen door héél hard te rennen. Een meisje werd eerst ontzet maar later weer opgepakt. Bovendien reed een arrestantenbus plotseling achteruit waarbij iemand teruggeduwd werd, waarop een ander -kwaad- een trap tegen de bus gaf en opgepakt werd. In totaal maakten ze negen arrestanten. Daarna voerde de ME charges uit, compleet met honden, paarden, jeeps die door de menigte scheurden. Ze hakten er weer fijn op los, wat nog 's extra hard aankwam omdat mensen ivm de warmte weinig kleren aanhadden.

Een seconde Soweto

Ik heb één seconde Soweto meegemaakt.

Ik heb weer de overvalwagens, die mijn joodse vriendjes en vriendinnetjes kwamen weghalen, mijn straat zien inrijden.

Ik heb weer gehuild en onmacht gevoeld.

Ik heb weer mijn vrienden en vriendinnen geslagen en door honden gebeten zien worden.

Ik heb weer mensen zien huilen.

Ik heb weer hun angst en verbijstering gezien.

Onmacht!

Ik heb weer verwarring gevoeld.

Ik heb weer de arm van de jonge vrouw die mij troostte gevoeld.

Ik heb weer de daadkracht gevoeld, door de NOSreporter aan te spreken.

Onmacht?

Ik weet, dat ik het heb geweten.

Ik ben er en zit niet thuis

Ik haat geweld, maar....

er is geweld uit onmacht

en er is geweld uit macht.

Ik heb lief, omdat mijn vrienden en vriendinnen mensen zijn en geen robots.

Onmacht?

Nee, want ik sta niet alleen!

Zondag 15 juni 1986, Sowetoherdenking
Den Haag

AKTIEDEMOMANI ZUID-AFRIKA zondag 15 juni

Duizenden mensen op het Malieveld. Om precies half drie vertrokken we in demo-vorm langs de verschillende ambassades. Amerika werd volkomen genegeerd, bij de Chileense werden leuzen geroepen zoals 'DOOD AAN PINOCHET'. In het algemeen veel geroep, gezang (nou ja) en muziek. Aangekomen bij de Zuidafrikaanse

Den Haag 17 juni 1986

Op zondag 15 juni vond ter ondersteuning van de strijd tegen de apartheid en het fascisme in Zuid-Afrika een massale solidariteitsdemonstratie plaats in de vorm van een Soweto-herdenkingsmars, vanaf het Malieveld naar de Zuid-Afrikaanse ambassade in Den Haag. De vijftuizend personen die meeliepen stelden zich onvoorwaardelijk achter de eis van;

"Totale boycot Zuid-Afrika met Nederland als voorloper".

Ondanks het vreedzame verloop van deze protestdaad vonden er botsingen plaats tussen burgers en agenten, wat uiteraard betreurenswaardig is.

Opmerkelijk echter is de wijze waarop de Haagse Politie na de manifestatie o.a. sympathisanten in de omgeving van de ambassade intimideerden- dat wil zeggen; aangehouden en/of zichtbaar mishandeld, werden vooral blanke demonstranten, terwijl zwarten vooral werden opgejaagd, geslagen en (non)verbaal werden beledigd.

Daar er geen aanleiding bestaat ter rechtvaardiging van dit politionele optreden waarbij burgers zich uitermate bedreigd hebben gevoeld, lijkt het ons noodzakelijk middeld dit pamflet uiting te geven aan gevoelens en gedachten van weerzin en wantrouwen met betrekking tot het bewustzijn van het Haagse politiekorps.

Wij, Haagse burgers, vragen daarom met klem om gerechtelijk onderzoek naar de motieven, die hebben geleid tot molestering van personen en om vervolging van de verantwoordelijken. Tevens eisen wij voor de toekomst absolute duidelijkheid van handelen en herstel van vertrouwen in de relatie tussen de zogenoemde etnische minderheden en de Haagse Politie - echter niet slechts bij politieke activiteiten, maar op elk nivo van samenleven in de regio Den Haag.

Wij willen niet zoals in Zuid-Afrika structureel ontmenselijkt worden door Politie en Justitie en beslist niet wanneer wij ons in democratisch Nederland kameraadschappelijk inzetten voor daadwerkelijke gelijkwaardigheid van etniciteiten, daar waar de apartheid dagelijks dood zaait, maar uiteraard overal waar het racisme botviert.

Daarom bevestigen wij nadrukkelijk het feit dat wij alert zijn en dat wij blijven demonstreren, protesteren en procederen zodra de methoden van de Haagse Politie zich uiteten als geestelijke en lichamelijke geweldpleging tegen (individuele) zwarte Hagenaars in welke situatie dan ook.

WIJ ROEPEN EEN IEDER DIE ONZE AANKLACHT BEGRIJPT EN ONDERSTEUNT OP OM HOE DAN OOK MINSTENS MELDING TE MAKEN VAN ELK INCIDENT DAT DE WANVERHOUDING TUSSEN DE HAAGSE POLITIE EN DE ZWARTE HAGENAARS PROFILEERT EN WIJ MANEN AAN TOT UITERSTE BEHOEDZAAMHEID

St. Antilliaanse Vrouwen, Haags Initiatief tegen Fascisme en Discriminatie, Beweging Suriname Links, Black People in Holland against Apartheid, Anti Apartheids Beweging Nederland, Ashanti Vrouwen, St. Antilliaanse Jongeren in Limburg, St. Vrouwen in de Bijstand (Heerlen), St. Werkgroep tegen fascisme en racisme (Heerlen), VCN, CJB, Haags Panden Overleg, Alarm Leiden, El Salvador Komitee Leiden.

REISBURO ZWARTGEMAAKT

Vandaag 16 juni hebben wij een reisburo van BBI aan de Ruysdaelstraat in Amsterdam aangepakt, uit protest tegen de voortdurende ondersteuning vanuit Nederland van het apartheidsregime in Zuid-Afrika. Ruiten gingen in en zwarte carboleum siert de winkel.

Vandaag, 10 jaar na de moedige opstand van zwarte jongeren in Soweto, is het verzet tegen het witte terreurregime breder en feller dan ooit. De witte regering grijpt naar oorlogswetten en massa-moord om haar macht te behouden. Het protest van de Nederlandse regering komt niet verder dan mooie woorden en gebaren die niemand overtuigen van hun goede wil. De apartheidslobby in Nederland kan ongestoord verdergaan hun belangen te behartigen in Zuid-Afrika, in een systeem wat dagelijks vele zwarte levens kost.

Onze woede en solidariteit uiten zich wèl in effectieve sancties. Vannacht was de Apartheidspromotor BBI aan de beurt. Deze reisorganisatie waar 40 mensen werken, verkoopt 50% van haar reizen aan Zuid-Afrikagangers. Dit in nauwe samenwerking met Rotunda Tours. Het verkopen van 'vakantie'-reizen naar een land van bloedige onderdrukking is een afschuwelijke praktijk. Laten we daar een eind aan maken!

VRIJHEID VOOR ZUID-AFRIKA!

REMEMBER SOWETO!

AMANDLA! De speer van Amsterdam

Opnieuw zijn Shell-pompstations aangepakt. In Marssum, Emmen en Eindhoven werden slangen doorgesneden, pompen gesaboteerd. In Amstelveen werd brand in de Shell-winkel snel door de brandweer geblust. Op het station op de Westerdoksdijk werd grote schade aangericht, en het station op de Zeeburgerdijk (dat door de zogenaamde linkse studentenorganisatie Kriterion van Shell gepacht wordt - geen geneuzel hierover) brandde totaal uit. Officiële bronnen melden een schade van 1 miljoen. De akties in Amsterdam en Amstelveen worden opgeëist door de aktiegroep Burn Down Apartheid, waarvan hieronder een enigszins ingekorte versie van hun persverklaring.

10 jaar na Soweto (...) Ook nu willen we onze solidariteit aantonen met de strijd van het volk voor een vrij Azania. Ook nu willen we het parool dat 'de strijd zich ook dient te verplaatsen naar de blanke gebieden' inhoud geven in het Westen, de buik van het imperialistische monster. Dit andere centrum van de economische macht van het Apartheidsbewind waarin Nederland een speciale plaats inneemt door haar specifieke historische banden met de blanke machthebbers in Z-Afrika. Nederland dat de Apartheid vertroetelde vanaf de wieg en zich nu nog biezonder inspannt om de onvermijdelijke dood van het bewind nog zoveel mogelijk uit te stellen.

SHELL-POMPEN AFGEBRAND

Elke 'hoopvolle' gedachte dat 'het westen' door argumenten en door 'moeizame overtuiging' zou kunnen worden overgehaald tot het intrekken van de steun is allang definitief de bodem ingeslagen. Er is onomstotelijk bewezen dat de invloed van het Westen in Z-Afrika naast winstooigemken-uitsluitend dient om de onderdrukking al honderden Soweto's lang te kamoufleren, om de Apartheid een hervormend en menselijk gezicht te geven, om het bewind een solide basis te verstrekken. Veel zwarte leiders in Z-Afrika, waaronder bisschop Tutu, hebben de laatste tijd in veel toonaarden geroepen: 'Wat moet er nog gebeuren in dit land om het Westen over te halen tot een andere politiek?'

GEEN VUUR, TOCH ROOK

Vandaag, 16 juni hebben wij, anti-apartheidsaktivistes/n Schimmelpenninck aangepakt. Een groot aantal ruiten ingegeoid.

Vandaag is het 10 jaar geleden dat er in Soweto, in Zuid-Afrika een opstand van voornamelijk scholieren bloedig is neergeslagen. Het blijkt dat er sindsdien niks veranderd is. Nog steeds wordt de niet-blanke bevolking onderdrukt. Ook Nederland helpt direkt en indirekt mee aan het in standhouden van het fascistiese apartheidregime.

Schimmelpenninck is onderdeel van Rothmans International, een reusachtig concern dat in handen is van Anton Rupert. Rupert, die in Stellenbosch in Zuid-Afrika woont, is trots op zijn Nederlandse afkomst en is als lid van het 'Afrikaner Broederskap' een fervent aanhanger van het apartheidsregime.

Wij eisen van Schimmelpenninck dat ze de kontakten met Rothmans verbreekt. Zolang Schimmelpenninck nog belangen heeft in Zuid-Afrika blijven wij het bedrijf in de gaten houden.

Een tevreden roker is geen onrust-stoker.

Hoe kan iemand nog in staat zijn om vol te houden dat de economische sancties waar de zwarte volksorganisaties om vragen tegen hun eigen belangen zouden zijn? Hoe kan iemand zich nog druk maken over een zogenaamde 'politieke stabiliteit' in de regio terwijl de massamoord zich aan het voltrekken is?

Terwijl politici en bedrijfsleven blijven kibbelen en gewichtig doen over enkele marginale sancties of signalen zoals een dagje vrijaf geven aan het personeel van ambassades, willen wij door blijven gaan met het voor zover in ons vermogen ligt-uitoefenen van effectieve druk op de steunpilaren van het blanke bewind.

Shell is daarbij een belangrijk doelwit door haar strategiese positie in Z-Afrika. Shell mag een 'reus' zijn maar ze is tegelijkertijd kwetsbaar door het tijnmazige distributienet, de honderden pompstations die overall aangepakt kunnen worden. We roepen iedereen op om daarmee door te gaan. AMANDLA!

Burn Down Apartheid

Berlin bei Nacht

Don't panic

't feest!
schimmig en bloedig
hel en fel
salto mortale
echt en in kleur

In het centrum wordt op straat het geld verbrand, want dat heeft toch niemand meer nodig. Beschilderde gezichten met helm of zonder. De wel lust danst en de wapens fonkelen. Op een uitgebrand wrak van een politiebuis slaan kattenmaskers de drumsound van de eindtijd. Door het wirwar van de straten galmen schoten. Een kommando Marechaussees bengelt aan de bovenleiding. Hun uniformen zijn target, raak is bonus.

In de bu tenwijken van de stad houdt de kit de orde nog overeind. Daar kan men de zwaailichten en sirenes nog in het rochelen van de kreperenden horen snijden. Daar sterven ze zoals ze geleefd hebben, als onderdanen. Daar blaffen de honden van de fascistoïde bewakingsdiensten. Tot het eind aan toe. De rest van de stadsresten is vrij, zonder enige wet, ten prooi gevallen aan wilde anarchie. Autonome krijgersbendes jagen dicht langs scheurende gevels, verbrokkelde muren, geen binnen of buiten meer. Al het eetbare is geplunderd. De stroom is in het vuur opgegaan. As is het laatste dokument.

Alles voor niets, al dat zwoegen geschiedenis te maken! Aan het eind is de stad jungle waar law and order radikaal overwoekerd zijn.

Alsof de fatale wet van de vooruitgang niet duidelijk was geweest: steeds meer energie bundelen en richten om het paranoïde plan van die ene gigantische hyper-wereld-orde te realiseren... en alsof het niet duidelijk geweest was, dat deze wet fataal is: omdat het telkens weer gebeurtenissen provoceert, die het plan doen mislukken om orde in chaos om te zetten. Hoe groter de gerichte energie, des te groter de vrijgemaakte chaos.

De illusie van het moderne, een vergelijking zonder een onbekende x te kunnen opstellen, is uiteen gebarsten. Ongeval, toeval, noodlot... error... het zijn slechts een paar namen van de onbekende. Iedere keer kan het weer een andere gedaante aannemen. Steeds onberekenbaarder worden deze metamorfoses.

Zo draait de lopende band van de geschiedenis in de vernieling en loopt het uit op het niets, waarin het puin van de produktiviteit verdwijnt.

De grote zandloper is opgesteld. De bovenste helft, de ruimte van de ideeën, doelen en utopiën loopt leeg en onderin wordt het steeds voller met mensen van wie er vrijwel niemand beseft, dat hun wereld een ruimte des doods geworden is, die onder de tijd van de katastrofes wordt bedolven.

De tijd komt ons tegemoet. Ze komt tegemoet aan degenen die niet verrast worden door het plotse linge moment en aan de kant van het onafwendbare staan. Op de anderen bliksemt de tijd kletterend neer.

Versgekraakt

In de nacht van 5 op 6 mei is in de Raamstraat nummer 43 gekraakt. Het is een oud, niet al te groot pand, maar met een hoop werk goed bewoonbaar. Het heeft meer dan twee jaar leeggestaan en wordt nu dus anderhalve maand bewoond en opgeknapt. Dat opknappen was hard nodig, want de eigenaar heeft er duidelijk in geen jaren een poot naar uitgestoken. Het is met name aan een groot gat in het dak te danken dat diverse vloeren en balken geheel of gedeeltelijk verrot waren. Een paar ruimtes zijn nog steeds te vochtig om in gebruik te nemen. Er zijn tientallen gebreken aan het huis, puur door (waarschijnlijk opzettelijke) verwaarlozing veroorzaakt.

De kit heeft al in de eerste week bewoning gekonstateerd, maar de eigenaar heeft nog steeds niets van zich laten horen. Terwijl hij het toch vervelend zou moeten vinden dat zijn huisje weer bewoonbaar wordt gemaakt. We houden jullie op de hoogte!

Sinds dinsdag 17 juni zijn er enkele tientallen surinamers op het binnenhof in hongerstaking tegen hun uitwijzing. Het gaat hier voornamelijk om militairen van vóór de militaire coup in februari 1980 met hun vrouwen en kinderen. Wat hen te wachten staat, bij aankomst in Suriname is onmiddellijke arrestatie, wat lichamelijke en geestelijke marteling inhoud.

De hongerstakers met sympathisanten verblijven in twee grote tenten achter dranghekken als bezienswaardigheid voor de busladingen toeristen die tegenover de tenten op een terras zich volstouwen met toeristenvoer.

Alsof deze situatie nog niet stompzinnig genoeg is worden ze 23 of 24 juni tijdelijk verwijderd omdat de Europese top bijeenkomt. De vaste kamercommissie van justitie heeft vage beloftes gedaan over tijdelijk uitstel van de uitwijzing om het binnenhof toch maar vooral donderdag schoon te krijgen. Hier gaan de hongerstakers niet op in. Ze zullen dinsdagmiddag dan ook niet vrijwillig weggaan. Steun is dan hard nodig!!!!!!!

Er zijn ook verdergaande acties in voorbereiding. Hierover volgt meer info.

OPROEP AAN ALLE EX GEDETINEERDEN? GEDETINEERDEN EN TOEKOMSTIGE GEDETINEERDEN EN HUN FAMILIELEDEN IN NEDERLAND

Bij het organiseren van een staking om hoger loon in de gevangenis werd mij dit verboden. Een veertigtal gedetineerden hadden hun handtekening reeds geplaatst op de stakingslijst. Staken is een democratisch recht in Nederland!

In de gevangenis wordt je verplicht om voor een hongerloontje van f5,25 per dag te werken!

Om deze staking door te kunnen zetten ben ik weggelopen en ik staak nog steeds!

Of niet verplicht tot werken of betalen!

Gedetineerden worden in hun omstandigheden uitgebuit, onderbetaald!

Staak mee, zoek medestanders

Staak mee, zoek medestakers, laat je stem horen.

Je bent niet veroordeeld tot dwanarbeid maar tot celstraf.

Weg met de uitbuiters.

Gedetineerden eruit, officieren erin!

Lang leve de mensheid!

Kopieer en verspreid dit pamflet!

Contactadres H. Korkmaz per adres Bond Wets Overtreders,
Klein Gartmanplantsoen 22
1 hoog te Amsterdam

Suriname wederom gevestigd is, gaan wij als eerste terug. Ons land is en blijft Suriname.

5. Het onmenselijk is, dat een democratisch land als Nederland ons uitlevert aan de staatsterroristen van een fascistische diktatuur.

6. Onze ouders in de strijd tegen het fascisme van Adolf Hitler zij aan zij met U gestreden hebben en dat Uw regering ons nu wil uitleveren aan datzelfde tuig. Dit is verraad.

7. Terwijl het beleid van de machthebbers in Suriname steeds grimmiger wordt, wordt het beleid van de Nederlandse Regering m. b. t. vluchtelingen uit Suriname een executiebevel van Bouterse moeten kunnen overleggen, om in aanmerking te komen voor een tijdelijke verblijfsvergunning in Nederland.

8. Door het beleid van de Nederlandse Regering wij steeds meer in de hoek van de Zuid-Molukkers worden gedrukt-

9. Het beter is om haongerend in vrijheid te sterven, dan lichamelijk en geestelijk gemarteld te worden in de middeleeuwse folterkamers van de Hitler van Suriname (Bouterse).

Stichting Surinaamse Vluchtelingen
Landbouwers "Makmur" (welzijn)

Grote Visserijstraat 1, 3026 CA
Rotterdam; postbus 61004, 3002 HA
Rotterdam. tel: 010-154829

MAKMUR

VOLK VAN NEDERLAND:

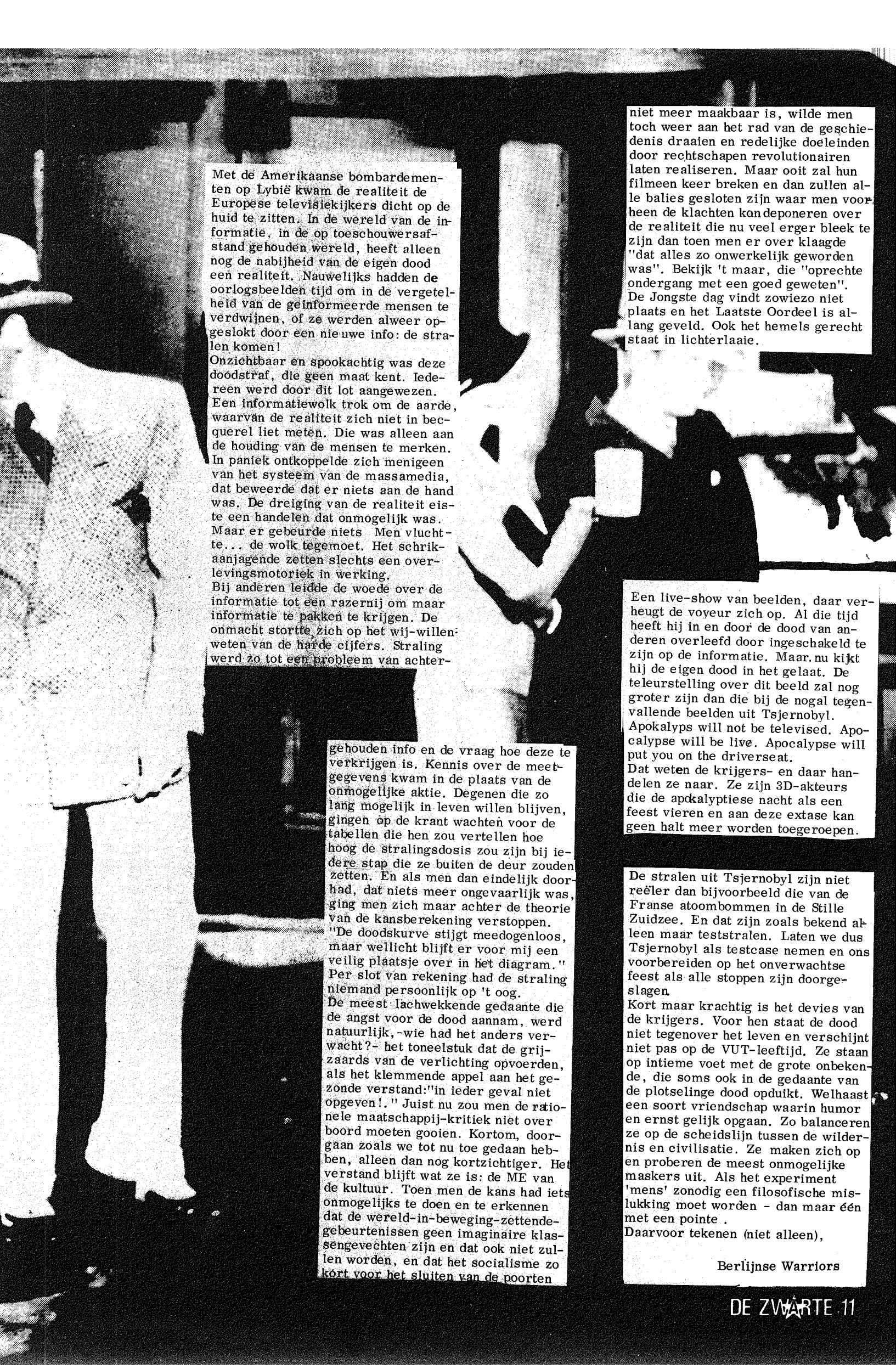
WIJ VLUCHTELINGEN VAN HET FASCISTISCHE REGIME VAN SURINAME, ZIJN IN HONGERSTAKING OMDAT:

1. De Nederlandse Regering ons wil uitleveren aan de wrede en gewelddadige militaire diktatuur van Suriname.

2. De Nederlandse Regering medeverantwoordelijk is voor de overhaaste en onvoldoende voorbereide onafhankelijkheid en door het aandeel van de Nederlandse militaire missie onder leiding van kolonel Valk in de coup van de Hitler van Suriname (Bouterse).

3. De toestand in Suriname momenteel even erg is als die in Zuid-Afrika terwijl in Suriname niet eens een vrije en onafhankelijke pers kan functioneren.

4. Wij er nooit voor gekozen hebben ons in Nederland te vestigen, ons verblijf hier is uit bittere noodzaak en zodra de democratische rechtsstaat

Met de Amerikaanse bombardementen op Lybië kwam de realiteit de Europese televisiekijkers dicht op de huid te zitten. In de wereld van de informatie, in de op toeschouwersafstand gehouden wereld, heeft alleen nog de nabijheid van de eigen dood een realiteit. Nauwelijks hadden de oorlogsbeelden tijd om in de vergetelheid van de geïnformeerde mensen te verdwijnen, of ze werden alweer opgeslokt door een nieuwe info: de stralen komen!

Onzichtbaar en spookachtig was deze doodstraf, die geen maat kent. Iedereen werd door dit lot aangewezen. Een informatiewolk trok om de aarde, waarvan de realiteit zich niet in bequere liet meten. Die was alleen aan de houding van de mensen te merken. In paniek ontkoppelde zich menig een van het systeem van de massamedia, dat beweerde dat er niets aan de hand was. De dreiging van de realiteit eiste een handelen dat onmogelijk was. Maar er gebeurde niets. Men vluchtte... de wolk tegemoet. Het schrik-aan jagende zetten slechts een overlevingsmotoriek in werking. Bij anderen leidde de woede over de informatie tot een razernij om maar informatie te pakken te krijgen. De onmacht stortte zich op het wij-willens-weten van de harde cijfers. Straling werd zo tot een probleem van achter-

gehouden info en de vraag hoe deze te verkrijgen is. Kennis over de meetgegevens kwam in de plaats van de onmogelijke aktie. Degenen die zo lang mogelijk in leven willen blijven, gingen op de krant wachten voor de tabellen die hen zou vertellen hoe hoog de stralingsdosis zou zijn bij iedere stap die ze buiten de deur zouden zetten. En als men dan eindelijk doorhad, dat niets meer ongevaarlijk was, ging men zich maar achter de theorie van de kansberekening verstoppen. "De doodskurve stijgt meedogenloos, maar wellicht blijft er voor mij een veilig plaatsje over in het diagram." Per slot van rekening had de straling niemand persoonlijk op 't oog. De meest lachwekkende gedaante die de angst voor de dood aannam, werd natuurlijk, -wie had het anders verwacht?- het toneelstuk dat de grijsaards van de verlichting opvoerden, als het klemmende appel aan het gezonde verstand: "in ieder geval niet opgeven!". Juist nu zou men de rationale maatschappij-kritiek niet overboord moeten gooien. Kortom, doorgaan zoals we tot nu toe gedaan hebben, alleen dan nog kortzichtiger. Het verstand blijft wat ze is: de ME van de kultuur. Toen men de kans had iets onmogelijks te doen en te erkennen dat de wereld-in-beweging-zettende gebeurtenissen geen imaginaire klasengevechten zijn en dat ook niet zullen worden, en dat het socialisme zo kort voor het sluiten van de poorten

niet meer maakbaar is, wilde men toch weer aan het rad van de geschiedenis draaien en redelijke doeleinden door rechtschappen revolutionairen laten realiseren. Maar ooit zal hun filmeen keer breken en dan zullen alle balies gesloten zijn waar men voorheen de klachten kan deponeren over de realiteit die nu veel erger bleek te zijn dan toen men er over klaagde "dat alles zo onwettelijk geworden was". Bekijk 't maar, die "oprechte ondergang met een goed geweten". De Jongste dag vindt zowiezo niet plaats en het Laatste Oordeel is al lang geveld. Ook het hemels gerecht staat in lichterlaaie.

Een live-show van beelden, daar verheugt de voyeur zich op. Al die tijd heeft hij in en door de dood van anderen overleefd door ingeschakeld te zijn op de informatie. Maar nu kijkt hij de eigen dood in het gelaat. De teleurstelling over dit beeld zal nog groter zijn dan die bij de nogal tegenvallende beelden uit Tsjernobyl. Apokalyps will not be televised. Apocalypse will be live. Apocalypse will put you on the driverseat. Dat weten de krijgers- en daar handelen ze naar. Ze zijn 3D-akteurs die de apokalyptiese nacht als een feest vieren en aan deze extase kan geen halt meer worden toegevoerd.

De stralen uit Tsjernobyl zijn niet reëler dan bijvoorbeeld die van de Franse atombommen in de Stille Zuidzee. En dat zijn zoals bekend alleen maar teststralen. Laten we dus Tsjernobyl als testcase nemen en ons voorbereiden op het onverwachtse feest als alle stoppen zijn doorgeslagen.

Kort maar krachtig is het devies van de krijgers. Voor hen staat de dood niet tegenover het leven en verschijnt niet pas op de VUT-leeftijd. Ze staan op intieme voet met de grote onbekende, die soms ook in de gedaante van de plotselinge dood opduikt. Welhaast een soort vriendschap waarin humor en ernst gelijk opgaan. Zo balanceren ze op de scheidslijn tussen de wildernis en civilisatie. Ze maken zich op en proberen de meest onmogelijke maskers uit. Als het experiment 'mens' zonodig een filosofische mislukking moet worden - dan maar één met een pointe.

Daarvoor tekenen (niet alleen),

Berlijnse Warriors

30 JAAR ATOOMLOBBY

GEEN FEEST!!

Er is ontzettend veel geschreven over kernenergie. Over de gevaren die er aan vastzitten natuurlijk het meest. En ook nu zal er wel weer een nieuwe lawine van publikaties aankomen. Angst bouw je echter geen tegenwerking. Als je daadwerkelijk de atoomindustrie wil treffen moet je op zoek gaan naar de belangen er achter om vervolgens te profiteren van hun zwakke plekken en momenten. Een mooie overzichtelijke analyse van de atoomlobby zul je echter nergens vinden. Vaak blijft het bij vage aanduidingen over de belangen van de oliemaatschappijen en de elektronika-giganten. Voor de mogelijkheden voor verzet is het essentieel om deze bedrijven in kaart te brengen. Het is niet voor niets dat Amerika, West-Duitsland en Frankrijk de meest afhankelijke landen van kernenergie zijn. In deze landen zitten de grote kerncentrale bouwers. Voor Amerika zijn dat Westinghouse en General Electric, voor West-Duitsland is dat Siemens KWU en in Frankrijk zit het staatsbedrijf Framatome. We hebben het relatieve geluk gehad dat Philips-Nederland niet in navolging van Siemens een internationaal operend kerncentrale bouwer is geworden. De belangen voor Nederland hadden dan anders gelegen en daardoor was de macht van de nucleaire industrie groter geweest. De bedoeling van dit stuk is om een analyse te maken van wat die atoomlobby dan wel voorstelt. Naast heleboel kleine brokjes informatie zijn er hele stukken overgeschreven uit twee brochures die de uitzondering vormen op de regel dat er niks geschreven wordt over de atoomlobby. Het belangrijkste is het boekje de handelaren des doods van het anti-militaristisch bureau uit Nijmegen ('81) en minder gebruikt hebben we de brochure de atoomlobby in het moeras van de anti's ook uit Nijmegen (1980);

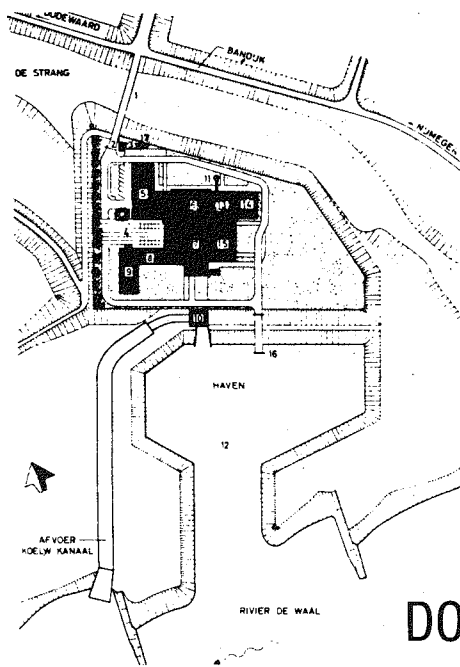
...goed van de grond g...
...er als je de optimistische...
...energienota (1956) van de toenmalige...
...Zijlstra, bevatte een scenario...
...de ontwikkeling van kernenergie, die...
...binnen 20 jaar in de helft van het ne-...
...derlandse elektriciteitsgebruik zou...
...moeten voorzien. De onderzoeks- en...
...ontwikkelingsfase zou door de

overheid gefinancierd worden. De daaropvolgende commerciële fase zou in handen komen van de nederlandse machine- en apparatenbouw industrie.

Naast de Verenigde Machine Fabrieken (VMF) was het RSV-concern hiervan de belangrijkste onderneming. Het belangrijkste adviesorgaan op het gebied van kernenergie was voor de overheid de industriële raad voor de kernenergie (IRK), heet nu de IREM maar vertegenwoordigd nog steeds hetzelfde. De IRK, in 1963 wettelijk ingesteld en rechtstreeks verbonden met het Ministerie van Economische Zaken vervulde en vervult een platform-functie tussen overheid en industrie.

De raad heeft het kernenergie beleid in Nederland door de jaren heen voor een groot deel bepaald en de nederlandse nucleaire industrie gecoördineerd. Het beleid was er toen op gericht een eigen nederlandse reactorindustrie op te bouwen, die zich ook zou gaan bezighouden met de levering van complete installaties voor de buitenlandse markt.

In 1959 bundelde de voornaamste bedrijven binnen de nederlandse nucleaire industrie zich in de joint-venture (=gezamenlijke onderneming) Neratoom. Naast RSV en VMF zat hierin Philips en het RSV-ingenieursburo Comprimo. Doodewaard de eerste kerncentrale in Nederland werd in samenwerking met General Electric gebouwd door dit gezelschap. Het nucleaire gedeelte werd door General Electric gebouwd maar een aanzienlijk deel van het werk werd uitgevoerd door RSV-dochterondernemingen RDM en KMS en concurrent VMF. In 1968 was de experimentele centrale bedrijfsklaar maar het was geen succes. De kerncentrale vertoonde vele gebreken o.a. als gevolg van constructiefouten. Het eerste praktische werk van Neratoom was eigenlijk een mislukking, te meer omdat het project buitenlandse opdrachtgevers moest aantrekken. Het lot van Neratoom was hiermee eigenlijk bezegeld.

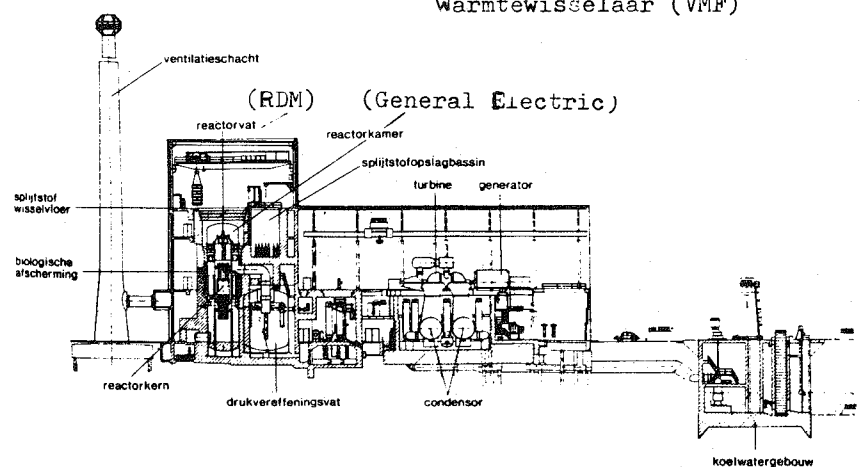
Figuur 1
Ligging en indeling gebouwen van de GKN-centrale:

- 1 toegangsweg over de Strang;
- 2 portiersloge;
- 3 rijwielstalling;
- 4 parkeerterrein;
- 5 werkplaatsen en magazijnen;
- 6 reactorgebouw;
- 7 turbinegebouw;
- 8 kantine en ontvangstruimte;
- 9 kantoorgebouw;
- 10 koelwatergebouw;
- 11 ventilatieschacht;
- 12 haven;
- 13 ventilatiegebouw;
- 14 afvalgebouw;
- 15 nevengebouw;
- 16 steiger met bokkraan;
- 17 transformatorhuisje.

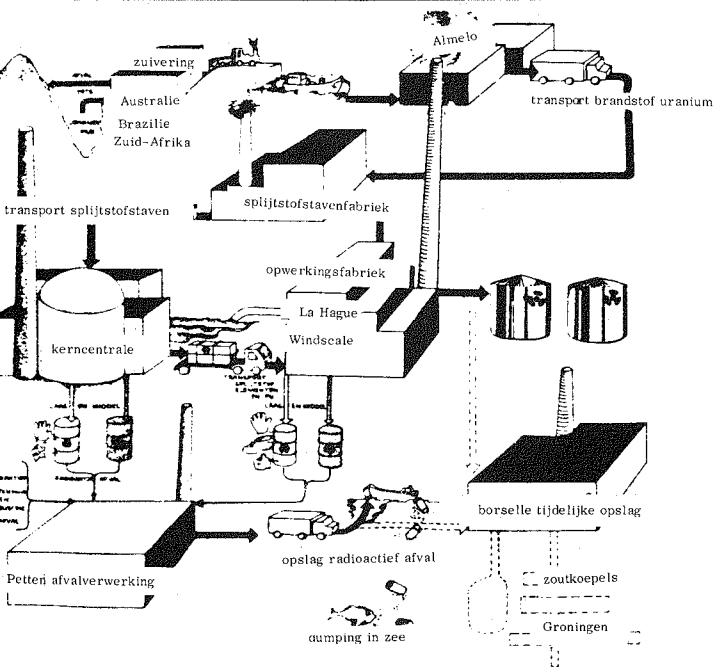
Ingenieursburo
Neratoom

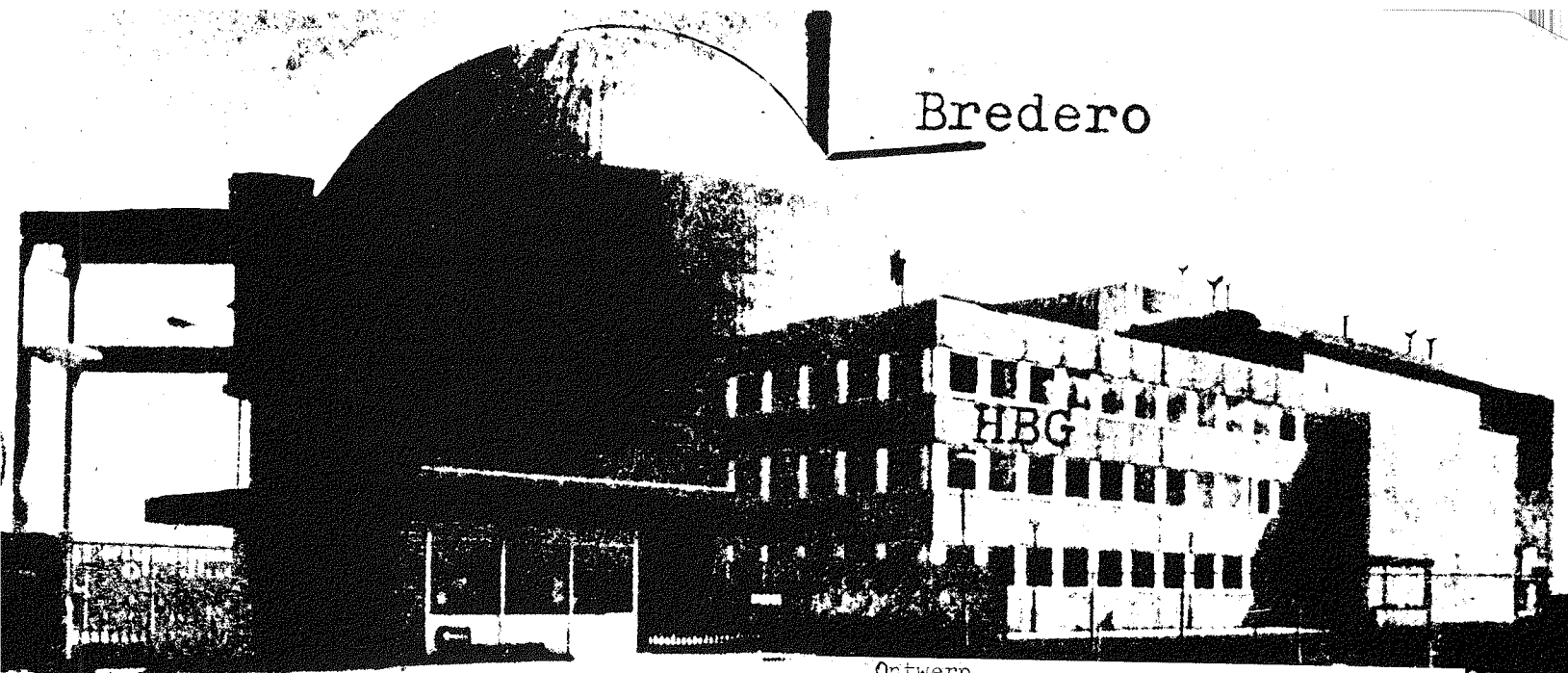
DOODEWAARD

Figuur 2
Dwarsdoorsnede GKN-centrale

Brandstofkanalen (KMS)
Warmtewisselaar (VMF)

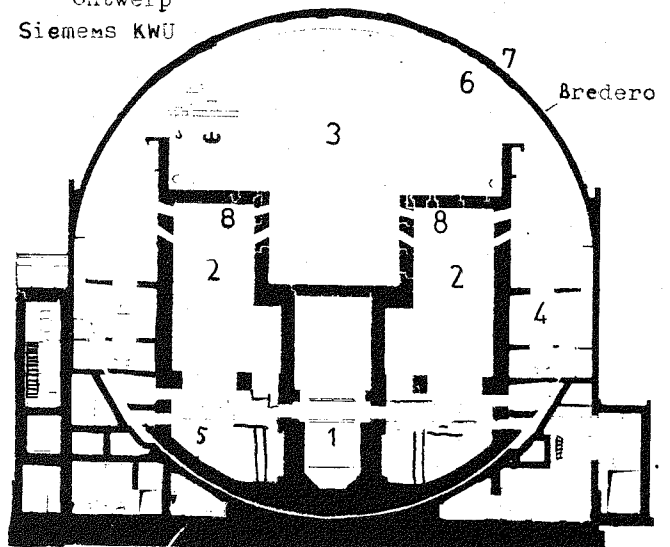

Ontwerp
Siemens KWU

BORSELE

In 1969 ging de bouw van de eerste commerciële reactor in Borselle aan de neus van de combinatie Neratoom/Westinghouse voorbij. De provinciale electriciteitsmaatschappij opdrachtgever voor de bouw van de kerncentrale gaf de voorkeur aan het West-duitsse Kraftwerk Union (KWU), onderdeel van Siemens / AEG. Siemens KWU heeft de zeeuwse electr. mij. hoogstwaarschijnlijk een lage kost prijs voorgerekend in ruil voor toe zeggingen over vervolgoorders. De belangen van het electriciteitsbedrijf en de atoomlobby liepen hier duidelijk uiteen.

Figuur 5
Reactorgebouw

1 reactorvat; (RDM)
2 stoomgenerator;
3 kraan;
4 opslag tanks voor noodkoeling;
5 koelmiddelontgasser;

Pijpleidingen (VMF)
6 stalen veiligheidsomhulling;
7 betonnen veiligheidsomhulling;
8 stoomleiding;
9 waterdichte afdichtlaag.
Condensator (KMS)

JOIN THE MULTINATIONALS!!

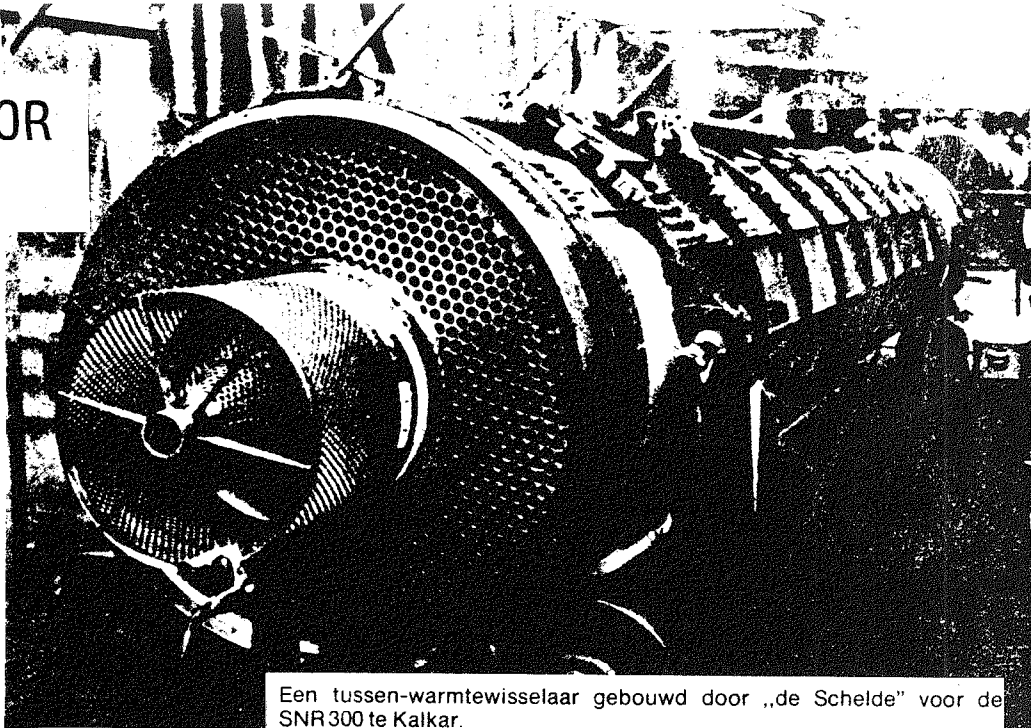
De nederlandse reactorindustrie wijzigt hierop z'n beleid. De voornaamste partners in Neratoom RSV en VMF vormen in '71 twee konsortia met buitenlandse reaktorbouwers om toch nog een effectief belang bij de nukleaire markt te blijven behouden. VMF verbindt zich met Siemens KWU, uit de bouwwereld voegt de Hollandse Betongroep zich hierbij. RSV vormde samen met Comprimo en Bredero (bouw) een konsortium met de Amerikaanse elektronika-gigant General Electric. Binnen de IRK werd afgesproken dat met betrekking tot toekomstige kerncentrales in Nederland alleen offertes aanvraagd zouden worden bij deze twee konsortia. Zo'n marktgarantie was bovendien de enige mogelijkheid om via de buitenlandse partners ook voor de buitenlandse markt opdrachten voor onderdelen te verkrijgen. Hoewel zij nu een ondergeschikte positie innamen kon zo toch de deur naar een nukleaire industrie

open gehouden worden. Voor de bouw van de kerncentrale in Borselle resulteerde de samenwerking oa. in de levering van het reactorvat door RDM, de beschermkoepel door Bredero en de gebouwen door de Hollandse Beton (HBM). De samenwerking tussen RSV en General Electric resulteert in '73 in R'dam Nuclear. De oliecrisis zorgde voor hoopvolle vooruitzichten voor atoomenergie. Het bedrijf wilde zich gaan specialiseren in de reaktorvatenbouw. Via gigant General Electric en in mindere mate Siemens KWU wist RDM voor minstens 24 reaktorvaten orders binnen te slepen. General Electric hoopte als tegenprestatie op orders uit Nederland. Orders die moesten voortkomen uit het voorstel van het kabinet Den Uyl om drie kerncentrales met elk een vermogen van 1000 MW te bouwen, die omstreeks 1985 beschikbaar moesten komen. Toen echter was er al veel verzet tegen kernenergie die nog versterkt werd door het ongeluk in Harrisburg. De

daaropvolgende regering van Agt besloot het principebesluit om drie kerncentrales te bouwen los te laten en een zg. Brede Maatschappelijke Discussie (BMD) te houden alvorens een beslissing te nemen. Toen die plannen niet doorgingen raakte R'dam Nucleair in de problemen. Bovendien liep zij in '75 door een beslissing van de tweede kamer een order van twee kerncentrales in Zuid-Afrika mis. Compensatieorders van bedrijven als General Electric en Siemens KWU bleven daardoor ook uit. Begin '77 besloot de overheid de aandelen van General Electric over te nemen. Met de overname van de aandelen veranderde de naam in RSV-Zware Apparatenbouw. De overheid verstrekke een renteloze lening om zodoende de kennis en technologie in stand te houden. Eind '79 werd alsnog besloten RSV-A te sluiten. De technologische knowhow werd bij de dochteronderneming Nucon ondergebracht.

NERATOOM STAAT VOOR MISLUKKING

Na de mislukking met Doodewaard verschoven de activiteiten van Neratoom naar twee internationale projecten; de ultracentrifugefabriek in Almello en de snelle kweekreactor in de westduitse grensplaats Kalkar. Alletwee uitgeroepen tot speerpuntprojecten waarbij de nederlandse overheid in beide gevallen een groot deel van de financiële risico's droeg en in het geval van Kalkar nog steeds draagt. Er viel dus weer geld te verdienen! Voor de proeffabriek in Almello waren wederom RSV en VMF ingeschakeld. VMF leverde de constructie voor de centrifuge en RSV was actief op het gebied van de verrijkingstechnologie. Achterliggend idee was om met behulp van Shell de Amerikaanse markt voor brandstofstaven open te breken. In dit verband nam RSV in '72 deel in de oprichting van Interfuel Bv., dat zich moest gaan bezighouden met de produktie van nucleaire brandstof. Interfuel was mede door stagneren van de nederlandse markt gedoemd te mislukken. In '76 stopte Interfuel al haar activiteiten. In '70 kwam er een commercieel samenwerkingsverband tot stand op het gebied van de ultra centrifuge tussen Nederland, Engeland en W-Duitsland. UCN werd onderdeel van URENCO. Van duitse zijde was Siemens KWU hier ook nauw bij betrokken. Onder druk van de samenwerking werd Almello steeds verder uitgebreid. De kritiek op de activiteiten van Urenco werd groter. Met name de uraniummijnbouw en de leveranties uit Namibië en de steeds duidelijkere relatie met kernbewapening werden strijdpunten voor de anti-kernenergiebeweging. Een soortgelijke ontwikkeling was er met Kalkar. Dit project waarbij Siemens KWU overigens ook nauw betrokken is groeide langzaam aan tot een monster wat steeds meer geld opslokte. De Kalkarheffing op de stroomrekening werd een aangrijpingspunt om directe actie te gaan voeren tegen kernenergie. Het was het begin van een brede beweging tegen de kweekreactor. En het had succes, door processen en protesten moesten de veiligheidseisen steeds verder verzaamd worden zodat de bouwkosten de pan uit rezen. De participatie van Neratoom in Kalkar is zowel haar redding als haar ondergang geworden. Het project heeft voor jaren werk gezorgd maar is uiteindelijk al weer een fiasco. Via Neratoom heeft ook RSV met fabrieksovernames meegeprofiteerd aan dit atoomonmonument.

Een tussen-warmtewisselaar gebouwd door „de Schelde” voor de SNR300 te Kalkar.

NUCLEAIRE INDUSTRIE IN DE PROBLEMEN

Al zo'n 10 jaar is de beslissing over uitbreiding van kernenergie opgehouden. Veel bedrijven hebben zich na '75 (het jaar waarin RDM werd verboden reactorvaten te leveren aan Zuid-Afrika) teruggetrokken uit de nucleaire markt en zijn zich gaan richten op andere markten. Vijftien jaar geleden waren er nog zo'n 125 Nederlandse bedrijven actief op nucleair gebied. Nu is dit aantal teruggelopen tot rond de 25. Het belang wat VMF Stork en de oud RSV-bedrijven Koninklijke Maatschappij de Schelde (KMS) en de RDM bij het nucleaire programma hebben is nog nooit zo klein geweest. Nog vorig jaar schreef de voorzitter van de branche-organisatie, ir. van Buren in het blad *Metalektro Profiel*: De moeilijkheidsgraad van kerncentrales is bijzonder hoog. Zowel aan het materiaal als aan de constructie moeten hoge eisen gesteld.

De nederlandse deskundigheid op dat terrein is verdampt... " Voor RDM betekent dit bijvoorbeeld dat ze opnieuw de produktie van reactorvaten moeten gaan opstarten. Iets wat haast niet rendabel kan zijn.

Voor de dochterondernemingen die gespecialiseerd zijn in kernenergie ligt de situatie gecompliceerder. Ingenieursburo's als Comprimo, Nucon en Neratoom bestaan voor het overgrote gedeelte van het nucleaire werk. Deze drie buro's vormen, zeg maar, de stoottroepen van de grote bedrijven. Als zij ergens een opening forceren en orders weghalen profiteren de grote bedrijven er het meest van. Lukt het niet dan worden ze geofferd tenzij ze zich op een andere markt kunnen storten. In het laatste geval verdwijnt vanzelf het belang van de grote bedrijven bij kernenergie.

De situatie van de buro's is als volgt. Neratoom zit zwaar in de problemen. Het werk aan Kalkar loopt ten einde en uitbreiding van verrijkingstechnologie zoals bij Almello zit er ook niet in. Een verrijkingfabriek in Amerika moest vorig jaar gesloten worden omdat de produktie van nucleaire brandstof de vraag ver overschreed. De bouw van een nieuwe fabriek werd gestaakt. Export van verrijkingstechnologie ligt zowieso moeilijk omdat met de installatie ook de grondstof voor kernwapens aangemaakt kan worden. Neratoom probeert daarom nu Economische Zaken onder druk te zetten om een tweede kweekreactor mede te financieren.

Nucon lijkt in een zelfde situatie te verkeren. Het belangrijkste project wat zij nu nog onder handen heeft is de Leibstad-kerncentrale in Zwitserland maar dat werk loopt ten einde. Samen met Comprimo en Brown Boveri is deze centrale ontworpen voor de export. De overheid heeft ook dit project steun verleent met het oog op het in stand houden van nucleaire kennis. Taiwan was een van de mogelijke exportkandidaten maar werd in verband met de gevoelige nucleaire technologie voorlopig uitgesloten. Voor Nucon/Comprimo moeten de orders voor nieuwe kern centrales het hoogst noodzakelijke werk opleveren om de nucleaire kennis in stand te houden. Voor Tsjernobyl zag het er voor Nucon nog zo rooskleurig uit. Als enigste uit het bedrijfsleven was het vertegenwoordigd in het bouwbuero van de elektriciteitsbedrijven. Als belanghebbende bij de orders mocht zij de voorwaarde opstellen voor het in de wacht slepen van de orders. Welk bedrijf heeft ooit zo'n riante positie gehad. Vervolgens had ze dan volgens de heer Tiktak (provinciaal bestuurder en directielid van het zeeuws elektriciteitsbedrijf waaronder Borsele valt; de van Agt van Zeeland maar dan van de PvdA) samen met Siemens KWU mogen gaan bouwen.

DOODEWAARD- SYNDROOM

Uit het Financieel Dagblad

Maar vooralsnog wil directeur Tik Tak van de PZEM, het elektriciteitsbedrijf dat misschien de eerste centrale voor zijn rekening zal nemen, niet met AECL praten. Voor Tik Tak staat het al vast dat KWU de order krijgt. Alleen om de schijn van onpartijdigheid op te houden zal hij nog enkele andere centralebouwers om een offerte vragen...

Volgens Wemmers is kernenergie overigens een te veel omvattend gebeuren om uitsluitend aan de elektriciteitsmaatschappijen over te laten. Het is vreemd dat Tik Tak in z'n sentje het besluit neemt dat toch zo'n ongelooflijk grote rijkwijde heeft.

Samenvattend kunnen we stellen dat de nucleaire industrie nog nooit in zo'n grote problemen heeft gezeten. Een tweede Kalkar en een tweede Borselle waren de laatste mogelijkheden om te overleven. Reken maar dat Economische Zaken op dit moment onder druk wordt gezet om nog dit jaar tot een positieve beslissing te komen. Ik zie de brieven van Neratoom, Nucon en VMF-Stork al weer liggen bij van der Berg. De nucleaire industrie staat op de rand van de afgrond als we ze er nu niet overheen gooien zitten we nog jaren met ze opgescheept. Als ze straks onder onze druk moeten sluiten verdwijnt technische know-how en kapitaal uit Nederland. Geld en werkgelegenheid zijn altijd de drukmiddelen geweest achter de nieuwbouwplannen voor nieuwe kerncentrales in Nederland.

Rond 1980 zijn er ontzettend veel acties gevoerd tegen kernenergie. De twee grote blokkades van Doodewaard liggen nog vele vers in het geheugen. Doodewaard is toen bewust gekozen als actieobject omdat het een verouderde centrale was die slechts 0,7% van s'lands energie leverde. De verouderde constructie en het ontbreken van een beschermkoepel maakte het tot een zwakke schakel in de atoomketen. Veel mensen hadden na afloop het gevoel dat het toch allemaal niets heeft geholpen. Doodewaard draaide immers nog. Het indirecte effect was echter wel dat de atoomlobby in het defensief raakte. De discussie over uitbreiding werd omgebogen tot hoeveel het koste om Doodewaard en Borselle te sluiten. De acties bij UCN-Almelo en Borsele lagen veel moeilijker. De commerciële belangen waren groter zodat indirect bedreigd kon worden met werkgelegenheid. Met het verzet tegen de dumpingen lagen de kansen weer beter voor ons. Nederland was een van de laatste landen die nog radioactief afval in zee dumpte terwijl de gevaren langzamerhand algemeen bekend waren (vaten waren al beschadigd voor dat ze op de boot gezet werden). Bovendien was het transport over land moeilijker te beveiligen dan een kerncentrale. Voor het eerst voelde wij ons machtig. Zij moesten maar proberen om in ymuiden te komen. Het lukte ze toch en de kater was groot maar het was duidelijk dat dit niet jaar na jaar door kon gaan. Het dumpen werd verlopig gestaakt. De repressie bij de tweede Doodewaard acties maakte verdere massale directe acties onmogelijk. Te weinig groepen hadden de ervaring of de kracht om met kleine acties

door te gaan. De officiële clubjes gingen zich vervolgens bezig houden met de brede maatschappelijke discussie. Niemand behalve de voorzitter van de commissie Jhr. mr. de Braauw geloofde echt in de BMD. De commissie kwam met een negatief advies over kernenergie, evenlater overleed Jhr. Mr. de Braauw onder mysterieuze omstandigheden. Van Aardenne denderde door in de richting van drie nieuwe kerncentrales. Met v. Agt had hij al geregeld hoe en waar ze zouden komen. Parlement werd gewoontegetroou niet ingelicht en inspraakprocedures zouden teveel vertragen. De geest van de Braauw werd opstandig en onthulde het gekonkel. Van Aardenne moest gas terug nemen om de schijn van democratie op te houden. Moerdijk een van de twee plaatsen die hij had geregeld met van Agt kwam nu hevig ter discussie te staan. Kernenergie kwam weer in de geur te staan waar het in hoorde. De atoomlobby was wederom in de verdediging gedrongen. Tsjernobyl heeft ons nu de tijd gegeven tot het eind van het jaar.

Uit dit overzicht van acties kunnen we denk ik leren dat als acties zich richten op de zwakke plekken in de atoomketen we wel degelijk een effectieve tegenmacht kunnen zijn. Wij hebben de tijd aan onze kant. Hoe langer we de beslissing over uitbreiding kunnen tegenhouden des te beroerder wordt de positie van de nucleaire industrie. Massaal in actie te komen tegen kernenergie en de druk op de bedrijven verhogen is nu zinvoller dan ooit. Het argument dat we dat allemaal gehad hebben geldt daarom volgens ons ook niet

Uit het Financieel Dagblad

'Als de bouw van kerncentrales inderdaad zo'n 5 jaar wordt uitgesteld, dan is het voor ons niet meer interessant om op de Nederlandse markt actief te blijven. Van een echt nucleair programma in Nederland is dan geen sprake meer', aldus de functionaris van Westinghouse.

Stork Ketels is een krachtige partner als het om kerncentrales gaat. Het kopijep van een artikel verschenen in een Stork-krant.

Het Wetenschappelijk Bureau van
Jhr. Mr. de Braauw.

WIJ EN DE IRA TURN TO TOMORROW

Op dit moment is de uitleveringsprocedure tegen de IRA-leden Brendan Mc Farlane en Gerard Kelly aan de gang.

Sinds 16 januari zitten ze in isolatie in Nederlandse gevangenen. Ze waren ontsnapt uit de Maze-bajes in Noord-Ierland en worden hier vastgehouden in afwachting van het hoger beroep in hun uitleveringszaak.

Ze worden vanwege hun politieke invloed als een groot gevaar voor de samenleving gezien. Maar als politieke gevangenen worden ze NIET beschouwd. En daarom juist dreigt hen beiden de uitlevering aan Engeland.

Uitlevering echter houdt een grove schending van het Nederlandse asielrecht in en betekent bovendien een inbreuk op het Internationale Verdrag van Rome. Want in Engeland zullen ze onder meer voor politieke daden blootgesteld worden aan onmenselijke en levensbedreigende hechtenisomstandigheden.

DE ZWARTE 16

De isolatiehechtenis in Nederland is mede als gevolg van de gevoerde acties buiten de bajes voor hen beiden wat verlicht. Maar contact met andere gevangenen mag nog steeds niet en bezoek moet achter glas.

Het verzoek om uitlevering van Kelly en McFarlane is voor de rechter geweest. De Amsterdamse rechtbank verzekerde Brendon dat, als hij uitgeleverd zou worden, de britse regering zou worden ingelicht over het gevaar dat hij loopt voor zijn leven in de Maze-gevangenis. Verklaringen daarover en bewijzen daarvoor werden overhandigd aan de rechtbank door de nobelprijswinnaar voor de vrede Sean McBride. Maar het is belachelijk te veronderstellen, dat de Britten moeite zullen doen om Brendon en Gerard te beschermen. Engeland heeft immers niet zo'n goede naam in het naleven van de mensenrechten van gevangenen.

Het volgende stuk moet nog eens de aandacht op de foltermethoden in Noord-Ierland vestigen.

"Het is niet genoeg 'big brother' te gehoorzamen, je moet ook van hem houden." George Orwell, 1984.

"Ik wil aantonen dat de folter net zomin als de concentratiekampen niet alleen tegen die slachtoffers gericht zijn, maar tegen de gezamenlijke bevolking van het betreffende land. Men hoort vaker, dat het doel van de folter daaruit bestaat, tot verklaringen of informatie te dwingen, maar dat is alleen een deelaspect. Het eigenlijke doel is de manipulatie, de intimidatie van een heel volk door terreur en preventieve bestraffing van elke kritiek en elk politiek handelen". S. Amati.

Folter, moord en terreur zijn sinds eeuwen integraal bestanddeel van de britse machthebbers in Noordierland. Herinner je in deze samenhang aan 'search and kill', het aangeleerde neerschieten van militante, subversieve activisten door de geheime terreurgroep 'special air service' (sas), massainterneringen vanaf 1971 tot 1975 in long kesh, 'internment and remand', de verlenging van voorarrest zonder verdere redenen van aanklacht, de zogenaamde H-bloks in long kesh en het vrouwenkamp in Armagh. Folter in Noordierland heeft heden voor de informatieve pers aan belangstelling verloren, ook omdat gewapende strijdgroepen zichzelf beschermen door zich te organiseren in een cellenstructuur (waar b.v. maar enkelen over een aktie weten). Bovendien is door de inzet van zogenaamde internationale kontrolekommissies en campagnes gepoogd de bloedige folter te beperken, wat ook mogelijk is. Dat er in Noordierland gefolterd wordt is duidelijk door krantenberichten, ierlandinfo, maar ook van brieven van gevangenen. In begin 1978 heeft de britse regering het 'Bennet-rapport' gekregen (zie volgend). Daarop volgde een verslag in een brits televisieprogramma van een dr. Irvin over zijn ervaringen als arts in het researchecentrum van de royal ulster constabulary (ruc) in Castle-reagh. Dr. Irvin zei tijdens deze uitzending dat hij alleen al 160 "incidenten" van fysies slechte behandeling had vastgesteld. Bijzondere waarde hechte hij aan de aard van letsels die hij aantrof bij de gevangenen. Letsels die niet door hen zelf veroorzaakt konden zijn. Belangrijk hierbij is te weten dat de britse oorlogsvoering tegen Noordierland erop neerkomt de gevangenen zelf verantwoordelijk te stellen voor de door de ruc aangedane folter. B.v. veonderst-

elde (en doet dit nog steeds) het Nothern Irlandoffice (mazon) dat de gevangenen "geschenken" krijgen daarvoor, dat zij zich zelf martelen, met sigaretten branden, de ogen blauw slaan, de botten breken of met messen steken om de britten en ook de ruc in diskrediet te brengen. Door deze uitzending ontwikkelde zich een massale en openlijke kritiek op de britse regering. Deze zag zich daardoor gedwongen het "Bennet-rapport" openbaar te maken. Het rapport bevestigde de verwijten van dr. Irvin -al was het rapport sterk uitgedund en had de regering veel begrip voor het werk van de ruc het 'buitengewone werk' van de ruc. In ieder geval zijn twee punten te onthouden:

1. de systematische folter in Noordierse gevangnissen.
2. het Bennet-rapport was inmiddels het 7. rapport (toen) van de britse regering die zich tijdens 15 jaar 'onlusten' met mensenrechtsschendingen in Noordierland bezig hield. Alle voorafgegaane rapporten hadden nooit echte of anders minimale gevolgen.

De door de ruc systematies in de praktijk uitgeoefende folteringen zijn, aan de haren trekken, op het hoofd en in het gezicht slaan, waardoor soms trommelvliessen barsten, wurgen, op de keel slaan of aan trekken, stompen en trappen in buik maag, nieren, in het kruis en op de zaadballen. De naakte gevangene met een lat tussen de benen opheffen, de armen verdraaien, de hand over de onderarm naar achter knikken, vingers verdraaien. Uren in bepaalde houdingen staan, waarbij de benen uit elkaar moeten staan op punten van de teen, met de vingertoppen tegen de muur. Opdrukken zolang als de gevangene dit kan, b.v. met de benen op een stoel. Of lopen op één plek. Wurgen tot stikken, tegen de grond slaan, slepen, op het kruis trappen. Of plastikzakken, jassen, handdoeken enz. over het hoofd trekken, om het ademen te beletten. gevangenen van de ene naar de andere bewaarder stoten, slaan, trappen. Of opgezette executies door het spannen van een pistool aan het hoofd van de gevangenen. Elektrische schokken in mond toedienen. brandwonden toebrengen met lucifers en sigaretten. Gevangenen dwingen water of kots van de grond op te laten likken, als een hond over de grond laten lopen en in het gezicht spugen zijn voorbeelden van vernederingen. Ouders van de gevangenen of het gezin bedreigen zijn b.v. intimidaties om informatie af te persen.

Zoals al gezegd had dit 'internment' over de jaren 1971-'75

de britse regering massale interne kritiek opgeleverd: de europese mensenrechtskommissie had deze verhoorpraktijken, die tijdens het 'internment' systematies waren, als folter gedeklaard had de volgende verhoorpraktijken die tijdens het 'internment' systematies waren als folter gedeklaard -over het hoofd heen trekken van plastik zakken. -steeds geluiden van hoge frequenties laten horen (in de cellen ook) -geen slaap, niet uitgestrekt laten slapen. -niet genoeg levensmiddelen verstrekken (ook water niet) -het 'spread eageling', uren tegen een muur staan op alleen vinger en teentoppen. Engeland is in 1978 door het europese mensengerechtshof in Straatsburg voor dezemisdrijven, maar in sterk afgezwakte vorm wegens 'onmenselijke en degraderende behandeling van gevangenen' schuldig bevonden. Deze vijf technieken van folter bij het verhoor zouden opheffen al de belangrijkste 'wapens' zijn voor europese regeringen in de strijd tegen het internationale terrorisme. Ze zijn individueel makkelijk te handhaven. Ze laten geen zichtbare sporen achter en er hoeven ook geen uitgaven voor worden gedaan.

Doordat vooral de tijd-ruimte orientatie van de gevangenen verwoest wordt kunnen de ruc smerissen mensen bevattelijk breken en hen afhankelijk maken van de folteraar. Het zijn dan ook de enigendie de gevangenen zien.

Het gerechtshof had zich er tegen uitgesproken dat capuchons bij het verhoor opgezet kunnen worden...de britse regering begroet dit; de 'rechters' hebben tegen folter geoordeeld, maar het enige effect is, dat de ruc smeris heden alleen nog maar het hemd, de trui en handdoek of dergelijke van de gevangenen zelf over het hoofd trekken. De vijf technieken zijn voor 'niet rechtsgeldig', onwettig verklaart, maar mensen die zich met dit onrecht bezig houden, gezinnen van gevangenen b.v. weten, dat deze technieken in talloze andere variaties nog steeds gebruikelijk zijn. Juist deze eenvoud en de ruilmethode maakt het voor het 'gerechtshof' zo gemakkelijk deze folter te veroordelen, te verwijten wat altijd tot op heden door andere variaties herhaalbaar is en was.

De menselijke hersenen werken alleen maar zo lang goed als het met voldoende zuurstof en suiker verzorgd wordt. Hebben de hersenen niet genoeg sensoriese impulsen dan raakt deze verzorging gestoord. Bij

dit soort blokkade's van sensoriese impulsen treden psychiese storingen op. Deze techniek heet de psychiese folter, ook wel genoemd 'sensoriese deprivatie'.

In vele totalitaire regimes zijn dit bekende praktijken. B.v. het wekenlang opsluiten van gevangenen in een donkere geluidsgeïsoleerde cel met alleen water en brood om de gevangenen op een verhoor voor te bereiden.

De hersenen worden eerst niet met voldoende suiker (brandstof) verzorgd en daarna helemaal niet meer, terwijl de zinnen ook op geen enkele manier geprikkeld worden. Indien de gevangenen ook geen slaap toegestaan wordt of om te gaan liggen raakt de bloedtoevoer van de hersenen in de war. Weten de gevangenen b.v. ook niet waar ze opgesloten zijn, versterkt dit de desorientatie. Ze krijgen **koncentratie**moeilijkheden, raken verward en zo gaat dat dan maar door. Bij het verhoor na weken of maanden opgesloten te hebben gezeten op water en brood en zonder enig idee waar ze zich nou eigenlijk bevinden, is de ruc persoon de eerste contactpersoon, die de macht over hun zinnen heeft; gevangenen probeert te manipuleren, b.v. door dan eens hard en dan weer zacht tegen gevangenen te praten, te dreigen, op rationele antwoorden niet ingaan, absoluut zwakzinnige vragen lijkt te stellen. In feite echter hebben de gevangenen moeilijkheden realiteit en fantasie te onderscheiden. Ik weet dat het moeilijk voor te stellen is, maar aan de andere kant is het toch niet na te leven, tenzij je je weken lang op de plee opsluit.

Deze methodes zijn in eerste instantie om aan bruikbare informatie te komen. Daarom is de situatie bij het 'in bewaaren stellen' zo ingericht, maar bij Brendan en Gerard is de situatie kwalitatief nog iets anders dan het gewone H.v.B. De britse regering experimenteert sinds 1971 met technieken van sensoriese deprivatie. Frank Kitson, brits generaal en ervaren Algerijestrijder, schrijver van de 'plichtlektuur' 'in het voorveld van de oorlog' hield pleidooien voor precise vonnissen: nou ja,

'brainwashing is juist niet alleen in zogenaamde totalitaire regimes een praktijk. De vijf punten zijn dus het resultaat van jaren experimenteren met gevangenen voor een zelfde effect maar in kortere tijd. De 'heel-machine' b.v. is een elektrokringloop, 750 gr. zwaar en maakt een monotoon geluid op een bepaalde toonhoogte en bombardeert zo de hersenen. Een verstopt kas-

settedeck speelt schreeuwende en andere zwakzinnige geluiden. Deze vijf technieken zijn verkortingstechnieken met eenvoudige middelen en maken het voor de britse ruc mogelijk een effectief programma van psychiese folter toe te passen. De politieke gevangenen, die na 1975 werden opgepakt en geïnterneert hadden de zogenaamde politieke status niet meer. Dat houdt in eigen kleding dragen, onderling samen te komen, samen te luchten, bakwerk en dergelijke af te wijzen. De britse regering begon namelijk in deze jaren van het 'internment' af te zien. Maar

TESS

• (Above) Members of the notorious 'B' Specials take a respite during the Battle of the Bog Side

toch hadden alle gevangenen te leiden onder de folteringen. Gevangenen die na '75 werden geïnterneert, zaten in isolatie opgesloten. De IRA en INLA organiseerden daarom een 'nowash-strike' en een 'blanked-strike'. Zij legden de bakkleiding af en droegen alleen nog maar een deken. De emmers vlogen vol schijt op de gangen tegen de bewakers. De ruc folterde massaal gevangenen door botten te breken en ze in elkaar te slaan, alles om de staking te breken. Het werd

een code of om deel te nemen aan de staking en voor een politieke status te strijden of te kollaboreren met de ruc. Maar ook na de veroordeling door het Europese gerechtshof van de mensenrechten veranderde er niets voor de gevangenen, behalve reformistische spreuken. De Ierse gevangenen gingen in een hongerstaking om tegende kriminalisering van hun politiek te strijden en voor

- het recht eigen kleding te dragen
- het recht onderling samen te komen en te luchten
- het recht het bakwerk af te wijzen
- het recht scholingsgroepen te vormen, verder één keer per week een brief te schrijven en te krijgen en een keer per week een pakket te krijgen
- en verder de wederinvoering van de volledige bakverkorting.

De gevangenen zijn gestopt met de staking nadat de britse Noord-Ierlandminister Atkins de vervulling van de eisen in een televisietoespraak had toegegeven. Een voorwaarde voor de geloofwaardigheid van de toezeggingen in Noord-Ierland, die uitgezonden had moeten worden. Voor de gevangenen gaat het om gevangenisomstandigheden die met de interne garanties van krijgsgevangenen overeenkomen. De vijf materiële eisen zijn de verwezenlijking van de politieke status.

Naast de consequente strijd van de gevangenen gaat het ook om mobilisatie buiten de bakjes. Wij, die ook vaak met de bak bedreigd zijn moeten hun strijd ook als de onze zien, aangezien het feit dat de media gelijkgeschakeld is in heel

europa: engeland, België, nederland, bondsrepubliek, denemarken en frankrijk. En wat de EG-lidstaten hadden geprobeerd, was de betekenis van de strijd van de Ierse gevangenen te onderspelen of het resultaat gewoon om te draaien, "een strijd zonder winnaar". Maar wij moeten ons duidelijk bewust worden, dat het vonnis, aan de eisen van de gevangenen toe te geven, in de EG- en NATOstaten getroffen werd om aan een zich ontwikkelend protest en opkomend verzet de mobiliseringskracht te ontnemen, omdat de hongerstaking niet verborgen kon blijven. Maar het respect voor de eis van de gevangenen heeft ook steeds de invulling van die eisen voor ogen.

ENGLAND OUT OF IRELAND !!!!

Stuur Brendon en Gerard brieven, posters, kaarten etc. :
Brendon McFarlane, HvB de Schans
postbus 4190, Amsterdam
Gerard Kelly, HvB, postbus 320,
Maastricht.

EL SALVADOR

VOTA POR LA FLECHA LA CAUSA LAIR

Vorige week brachten de president en de vice-president van het Salvadoraanse FDR, Ungo en Zamora, een kort bezoek aan ons land. De meest belangwekkende mededeling was, dat er op verzoek van Duarte eind juli, begin augustus weer een gesprek zal zijn tussen de verzetsbewegingen en de regering van El Salvador.

De FDR is de politieke vleugel van het salvadoraanse verzet: het revolutionair democratisch front. De FMLN is de militaire vleugel. Naast genoemde FDR-vertegenwoordigers zullen de commandanten Villalobos en Gonzales van het FMLN deelnemen aan de besprekingen. Opvallend is hierbij, dat Duarte met zijn voorstel komt ruim twee maanden voor de geplande datum. Bij twee eerdere ontmoetingen kwam hij hooguit anderhalve week tevoren met de mededeling.

Volgens Ungo is dit te danken aan de, volgens hem, zwakke positie waarin Duarte op het ogenblik verkeert. Er heerst een steeds grotere ontevredenheid onder zijn eigen, christen-democratische, aanhang. CD-vakbonden en de kleine ondernemers hebben zich al van hem afgekeerd. Ekstreem rechtse officieren hebben het voor het zeggen in het leger.

Boodschapper van Duarte was de aartsbisschop Rivera Y Damas, de opvolger van de vermoorde Romero, zij het dat deze bisschop wat minder zuiver op de graad is, zwak gezegd.

Verwonderlijk is de afwachten- de houding van het FDR. Vragen naar wat er zoal op de agenda zal staan kunnen niet beantwoord worden. 'We wachten af'. Ja maar, jullie hebben zelf toch wel eisen? 'Our final aim is to end the war'. Het FDR is bereid flink wat water bij de wijn te doen. Hetgeen zeer verwonderlijk is na de uitspraken over Duartes zwakke positie. Een aantal punten zijn:

- Humanisering van de strijd op grond van de Geneefse overeenkomsten. D.w.z. wederzijds geen bombardementen meer op hospitaals, burgerdoelen enzovoorts.
- Een open strijd. Dus geen sabotage meer van beide zijden.
- Een nationalisering van de strijd dus terugdringing van bijvoorbeeld de rol van de Verenigde Staten.

Duarte probeerde enige tijd geleden het beproefde recept van de verdeling & heerspolitiek. De politieke FDR waren volgens hem de

goedwillenden, de militairen van de FMLN de lamzakken. Nu heeft hij over beiden weer een gelijkkluidende mening. Ook na zijn nieuwe voorstel is het de media verboden boodschappen van het verzet uit te zenden. De FDR heeft te verstaan gekregen, dat zo gauw zij hun gezicht laten zien zij de bak indraaien. Ungo ontweek opmerkingen over het feit, dat hij zelf nogal flink heeft zitten schelden op het FMNL.

Bovendien staat de USA op de achtergrond te loeren. Uiteraard. Reagan heeft het congres een voorstel gedaan om El Salvador een steun te geven van ruim \$500,-. Het congres zal niet bereid zijn deze steun te verlenen aan een zwakke president. Door zelf met een aanbod te komen om weer rond de tafel te gaan zitten hoopt Duarte zijn geschonden gezicht wat te liften.

Daarnaast kwam Duarte met zijn voorstel vijf dagen voor de bijeenkomst van de Contadora-groep. Het mag duidelijk zijn dat hij ook deze besprekingen daarmee hoopte te beïnvloeden.

Ondertussen gaat de dagelijkse gang van zaken in El Salvador gewoon door. Het aantal ontvoeringen en politieke moorden is weliswaar wat afgenomen, maar de doodseskaders werken nog steeds op volle toeren. Bovendien zijn er de laatste tijd nogal wat mensen van organisaties voor de mensenrechten gearresteerd. Op beschuldiging van samenwerking met de guerilla's. Dit zijn er de afgelopen weken zeker zo'n vijftien geweest.

De FDR is dus duidelijk tevreden met het aanbod van Duarte. Vooral omdat de vorige besprekingen reeds meer dan anderhalf jaar geleden hebben plaatsgevonden. De 'realistische hoop' die zij hebben is dat het konflikt step-by-step tot een oplossing zal komen. En wat de agenda van de besprekingen betreft: 'We hopen binnenkort weer iets te horen. Van Duarte zelf of van de aartsbisschop'.

nieuw overleg

AGENDA

LANDELIJKE DEMONSTRATIE

ZONDAG 22 JUNI - 14.00 uur
Malieveld Den Haag.

Waardige demonstratie tegen het
beleid van regering en politie t. a. v.
apartheid en anti-apartheidsacties
TEGEN :

- Apartheid
- Diplomatieke en economische betrekking van Nederland met Zuid-Afrika
- Het racistiese en brute optreden van de politie tijdens en na de anti-apartheidsmanifestatie van zondag 15 juni in Den Haag
- Het nog steeds vasthouden van arrestanten op politieke grond nl. de bescherming van de betrekkingen met Zuid-Afrika

Amsterdam

28 juni Ierland-manifestatie in de Posthoornkerk, Haarlemmerstraat 124 van 13.00 tot 19.00 uur. Opbrengst gaat naar de IRA-gevangenen.

Den Haag

- 21 juni Korzo, Prinsestraat 44
Griftheater met "Nadir"
21.00 uur
- 21 juni Paard, Prinsegracht 12
African Feeling met Super
Diamono de Dakar
- 26 juni Korzo,
Myriorama speelt "Parelmour"
(try out) idem 27 juni
- 28 juni Korzo, Vakantie Durv met
slotbal
- 29 juni Parkpop met oa. Holy Joes

Rotterdam

- 27 juni Jazzbunker, Boompjeskade 11
2X Two Pair
- 28 juni de Groef
Kraakkroeg, Corverstraat 27, open:
ma, wo, vrij en zondag van 10 tot

Leiden

- 21 juni LVC, Breestraat 66,
A Night At The Cocktailclub
The kiss of the spiderwoman
- 22 juni The kiss of the spiderwoman
- 25 juni Sauve qui peur (film)
- 26 juni Backstage
The seven samurai (film)
idem 27, 28 en 29 juni.
- 27 juni Het bal van de rode dood
(HORRORFEEST)
- 28 juni Slotfeest met oa. Claw boys
Claw, Red Palahulu
- t/m 22 Kijkhuis, Vrouwenkerksteeg 10
Himatsuri-Yanagimachi
- t/m 25 Kiss of the spiderwoman
- 23 juni Paris, Texas - Wim Wenders
- 24 juni Pervola-Sporen in de sneeuw
van Orlow Seunke
- 25 juni Reds van Warren Beaty
- 26-29 Ludwig van Visconti
My Beautiful Laundrette
van Stephen Frears

Delft

- t/m 25 Filmhuis, Kromstraat 27
Un amour de Swan-Schloedorf
A Day At The Races - Wood
- 26 juni Prima Della Rivoluzione
van Bertolucci
- 27 t/m 2 Novecento 1 en 2

Zoetermeer

28 juni Boerdeij, Voorweg 146
Rock & Rollparty (eindfeest)

Leidschendam

28 juni de Sater, Kon. Julianaweg 44
Spasmodique

Wassenaar

27 juni Tent, v. Zuylen v. Nijveltstr
204, Spasmodique

Boskoop

28 juni Caverna, Babsloot,
Nicaragua moet overleven,
feest met veel muziek.